

12 ŞUBAT 2018 SAVUNMA

Sayın Heyet,

Esas Hakkında Mütalâa'yı okuyunca çok şaşırdığımı söylemek isterim. Ya Sayın Savcı, duruşmaların başından beri anlattıklarımı dinlememiş ya da ben anlatmakta, izah etmekte başarısız kalmışım. Galiba Savcı değişikliklerinden dolayı da bir kopukluk meydana geldi. 4 duruşmada 3 farklı savcı gördük.

Savcı, Esas Hakkında Mütalâa'sında hâlâ **Nurettin Veren**'in iftiralarına yer veriyor. Oysa, bu müfteri, avukatlarımızın ya da bizim önümüzde iddialarını tekrar etmekten çekindiği için zorla getirme kararınıza rağmen duruşmaya katılmadı, heyetiniz de onun şahitliğinden vazgeçildiğini açıkladı. Ama Esas Hakkındaki Mütalâa'da hâlâ adı geçiyor. Heyetinizin hüküm verilirken, Veren'in bu iftiralarını dikkate almayacağından eminim.

Bu kişi benim, Alaattin Kaya vasıtasıyla Gülen'le sürekli irtibat kurduğum yalanını uydurdu. Oysa, HTS kayıtları Alaattin Kaya ile hiçbir irtibatımı göstermiyor. Kaya'yı uzaktan selamlaşacak kadar tanırım.

Savunmam sırasında söylediklerimin tam anlaşılmadığı kanaatini taşımamın bir başka sebebi de var. Bu yüzden bir maddi hatayı daha düzeltmek isterim. Sayın Savcı, Bugün'e kayyum atandıktan sonra yazılarımı Özgür Bugün'de sürdürdüğümü ileri sürüyor. Böylece Akın İpek'le irtibatı olabilecek bir yayın organında yola devam ettiğim izlenimini yaratıyor. Oysa bu yanlış da düzelttim. Özgür Bugün diye bir gazete yok. Böyle bir gazete yayınlanmadı. Ben yazılarımı, Kayyum tarafından işten çıkarılan Bugün'deki gazetecilerin yayınladığı Özgür Düşünce gazetesinde sürdürdüm. Özgür Düşünce'nin Akın İpek ile ya da cemaatle bir irtibatı bulunmuyordu. Tamamen satış geliriyle gazete dönüyordu. Zaten çok düşük bir maaş alıyorduk. Bu gazete, Sanayi Sitesi'ndeki bir handa, **Recep Aktaş**'a ait bir dairede hazırlanıyordu.

Esas Hakkındaki Mütalâa'da FETÖ'nün yayın organı diye anılan Can Erzincan TV'nin de lisansı Recep Aktaş'a aitti. Zaten biz Can Erzincan'da çalışmaya başlamadan çok önce Aktaş o televizyonu kurmuş ve kendi memleketi olan Erzincan adını vermişti. TV programları da, Özgür Düşünce gazetesiyile birlikte söz konusu hanın aynı dairesinde hazırlanıyordu. Recep

Aktaş kendisinin MHP'li olduğunu, hatta Erzincan'da MHP'den aday adayı olduğunu belirtiyordu. Ben, bizi istihdam etmesini, onun siyasi emellerine bağlamıştım. Bizim sayemizde bir isim yapmayı hesapladığını düşünmüştüm. Burada, Recep Aktaş hakkında FETÖ'den bir soruşturma olup olmadığını defalarca sordum. Gazetelere yansıyan böyle bir soruşturma mevcut değil. Öyleyse nasıl oluyor da, patrona dokunulmazken, Can Erzincan'da program yapan Nazlı Ilıcak, terör örgütünün televizyonunda çalışmakla suçlanıyor? Ya da Özgür Düşünce'de yazı yazdığı için terörist ve darbeci ilan ediliyor? Bu soruların hiçbirinin cevabını Esas Hakkındaki Mütalâa'da bulamadım. Halbuki, hiç değilse, Can Erzincan'ın lisansının kime ait olduğu ve Recep Aktaş hakkında bir soruşturma yürütülüp yürütülmediği, RTÜK'ün niçin bir terör örgütünün yayınına izin verdiği çoktan araştırılmış olmalıydı. Can Erzincan muhalif yayın yaptığı için, Türksat, Recep Aktaş'ın lisansını yenilememe kararını aldı. Bu gizli bir sansürdü. Sayın Savcı, benim **“Can Erzincan yayınına Hotbird uydusu üzerinden devam edecek”** tweetini atmamı, suç sayıyor. Hem de darbenin öncülü, şiddetin öncülü bir suç. Öyleyse, neden Recep Aktaş bizimle birlikte yargılanmıyor? Ben bir tweet atmışım. O, saatlerce Can Erzincan'a çıkıp, lisansın yenilenmemesini eleştirdi; yayının Hotbird üzerinden devam edeceğini açıkladı.

Ben 40 yılı aşan meslek hayatımda hiçbir cemaat yayınında çalışmadım; çalışmayı tercih etmedim. Suç gibi gördüğüm için değil. Cemaat yapısı içinde gazetecilik faaliyetini serbestçe yerine getiremeyeceğim endişesini taşıdığım için hep oralardan gelen tekliflere kapalı kaldım. 2013 Aralık ayında Sabah'taki işime son verilince, hem Bugün, hem Zaman'dan teklif aldım. Tereddüt etmeden Bugün'ü tercih ettim. Bugün, bir işadamına aitti. Akın İpek hakkında da o tarihte bir soruşturma yoktu. İpek hakkında soruşturma açılmasıyla, Bugün'e kayyum atanması aynı tarihe denk geliyor (Eylül-Ekim 2015). Zaten kayyum da birçok meslektaşım gibi benim de işime son verdi. 40 yılı aşan meslek hayatımda sadece 1.5 sene, cemaate yakın denilen bir işadamının medyasında çalıştım. Sonra çalıştığım Özgür Düşünce ve Can Erzincan'ın FETÖ ile ilgisi yoktu. Ben Recep Aktaş'ı Can Erzincan'da patron olarak gördüm. Eğer Can Erzincan TV, FETÖ televizyonu ise bunu ispat etmek size düşer. Zira ben sahibini Recep Aktaş olarak biliyorum.

Sayın Savcı, Esas Hakkındaki Mütalâası'nın başında Yargıtay 16. Ceza Dairesi'nin 2017/1443 Esas ve 2017/4758 sayılı Kararına temas ederek, FETÖ'nün anayasal düzeni ortadan kaldırmaya ve cebren ülke yönetimini ele geçirerek bir **cemaat diktatörlüğü** kurmaya, bu amaç suçu işlemeye **elverişli** bir yapı olduğunu beyan ediyor.

Savcı'nın, Yargıtay 16. Ceza Dairesi'nin bu kararına atıfta bulunması beni sevindirdi. Ama baktım gerisini getirmemiş. Çünkü Daire'nin o kararı, bir gazetecinin yazılarının, söylemlerinin ya da attığı tweetlerinin, amaç suçu gerçekleştirmeye elverişli olmadığını göstermesi açısından çok önemli.

Müsaade ederseniz, o kararı özetleyeyim:

“...Darbeyi gerçekleştirmeye yönelik ARAÇ FİİLİN SUÇ OLMASI gerektiğinde kuşku yoktur. (Yargıtay 9. CD 26.6.2012; 2012/2855-8069 sayılı kararı)

Ancak, suç teşkil eden her fiilin de, amaç suçu oluşturmak için YETERLİ/ELVERİŞLİ olmadığı açıktır. Toplumda kaos ve tedirginlik oluşturacak, devlet otoritesine güveni sarsacak, kamu düzenini, toplum barışını bozarak, devletin anayasal düzeni bakımından somut tehlike meydana getirecek YOĞUNLUK ve CİDDİYETTEKİ eylemler amaç suç yönünden elverişli kabul edilmektedir. Benim aleyhimdeki sözde deliller; yazılarım, tweetlerim ve konuşmalarım toplum barışını bozarak, anayasal düzen açısından somut bir tehlike mi meydana getiriyordu? Tam tersine darbe olunca bir tweet atarak, “Bırakınız birbirinizi suçlamayı, şimdi kenetlenme zamanı” demişim. Ben Kürd'ü, Türk'e; Alevi'yi, Sünni'ye mi kırdırmak istedim? Hangi yazımda nefret söylemi var?

Yargıtay kararından devam ediyorum.

Neticenin sanığa, isnat edilebilmesi için, eylemin neticeyi meydana getirmeye uygun ve elverişli olmasının yanında, meydana gelen neticenin, faile objektif olarak isnat edilebilmesi, aralarında bir illiyet bağı kurulabilmesi gereklidir. Objektif isnadiyetten bahsedebilmek için, netice '**failin eseri**' olmalıdır.

Cebir ve **şiddet**, bu suçun unsurunu oluşturmaktadır. Kanunun aradığı cebrilikten maksadın, MADDİ CEBİR olduğu açıktır.

FİZİKİ GÜCE DAYANAN ELVERİŞLİ ve **CEBRİ EYLEMİN**, Anayasası'yı ihlâl, Hükümet'i ortadan kaldırmaya teşebbüs etmek suçunu oluşturacağı hususunda Fransız, İtalyan, Alman ve Türk hukuku hemfikirdir. Size soruyorum, benim hangi tweetim ve konuşmam Yargıtay'ın bu tarifine uyuyor.

Şimdi aynı karardan okumaya devam ediyorum.

...5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun hazırlık çalışmaları sürecinde, Hükümet tasarısının Anayasa'yı ihlâl suçunu düzenleyen 363'üncü maddesinde, CEBİR ve ŞİDDET unsuru yoktu. Ancak, Meclis çalışmaları sırasında bu görüşten vazgeçilerek, yasa metninde, açıkça ŞİDDET ve CEBİR unsuruna yer verildi; cebrin de, **fiziki** ve **maddi cebir** olduğu gerekçede açıklığa kavuşturuldu.

...Adalet Komisyonu'nda kabul edilen TCK 309.maddenin metninde, suçun oluşabilmesi için '**Cebir ve tehdide başvurulması gerekir**' ibaresi mevcuttu. Tehdit, yerine şiddet konuldu. Değişiklik önergesinin gerekçesinde şöyle denildi "Güvence altına alınmış olan ifade ve örgütlenme özgürlüğü kapsamında kullanılan hakların, bu suç kapsamında değerlendirilemeyeceğinin daha açık bir biçimde vurgulanması ve bu bakımdan ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilebilmesi için böyle bir değişiklik gerekli görülmüştür."

... Suçun manevi unsuru kasıttır. Nihai amaca matuf eylemlerin, anayasal düzeni değiştirme ve hükümeti ortadan kaldırma amacıyla (kastıyla) gerçekleştirilmesi gerekir. "

Yargıtay Kararını özetlemek gerekirse...

- 1) Araç fiil suç olmalıdır. Oysa, Esas Hakkındaki Mütalâa'da yer alan delillerin hiçbiri suç değildir. Basın Kanunu'na göre bile suç değildir.
- 2) CEBİR ve ŞİDDET suçun maddi unsurudur. Oysa o yazı ve tweetlerde cebir ve şiddet, hatta hakaret ve tehdit bile yoktur.
- 3) Cebir maddi olmalıdır. Meselâ benim, araç yakma, adam kaçırma, banka soyma gibi eylemler yaparak, ülkede kaos ortamı ve istikrarsızlık yaratmam gerekmektedir.
- 4) Amaç suçu gerçekleştirmeye **elverişli** olmalıdır.
- 5) Araç fiil ile amaç suç arasında bir illiyet bağı bulunmalıdır. En azından, benim darbeyi öven, şiddeti teşvik eden; **-anayasal düzeni değiştirmeyi amaçladığım da ileri sürüldüğüne göre-** laik cumhuriyeti yeren, demokrasinin Türkiye'ye uymadığını belirten, dine dayalı bir rejimin çare olduğunu vurgulayan satırlarımın Esas Hakkındaki Mütalâa'da yer alması icap etmektedir. Ama somut deliller arasında böyle yazılara da rastlanmıyor.

Ben eğer, tarihçi Kadir Mısırlıoğlu olsaydım, bana yönelik anayasal rejimi değiştirme iddiasında bir haklılık payı bulunabilirdi. Lakin **“Demokrasiye geçtikten sonra bizim İslâmi varlığımızı küp gibi devirdiler”** ya da Atatürk’ü kastederek **“heykellerinin köpek leşi gibi sürüklendiğini göreceksiniz”** diyen ben değilim. **“Atatürk’ü sevenler cenazeme gelmesin”** diye tweet atan da ben değilim.

Ben hiçbir zaman cumhuriyet rejimini, **“100 yıllık parantez”** ya da **“reklam arası”** gibi de görmedim.

Zaten benim birikimimde bir insanın, laik cumhuriyetin yerine bir cemaat diktatörlüğü kurulmasını istemesinin hiçbir mantıki gerekçesi olamaz. Ben bir cumhuriyet kadınıyım ve laik cumhuriyetin imkânlarından yararlanarak bugünkü konumuma geldim. Türkiye’nin, kadınlara daha yeni araba kullanma hakkı tanıyan bir Suudi Arabistan’a ya da kadınlara zorla başını örttüren bir İran’a dönüşmesi amacını nasıl güdebilirim?

- 6) Suçun manevi unsuru kasıttır. Benim darbe olacağını bilmem ve bilerek isteyerek bu suça iştirak etmem gerekmektedir. Esas Hakkındaki Mütalâa’da, darbeyi önceden bildiğime ve bu amaç doğrultusunda darbeyi destekleyecek, zemin hazırlayacak şekilde suç işlediğime dair tek bir delil bulunmamaktadır. Zaten AYM’nin Altan kararı da 14 Temmuz’daki Can Erzincan programı da hakkımızdaki bu iddiayı destekleyecek hiçbir olgu olmadığı istikametindedir.

Savcı, benim TCK 309’dan cezalandırılmamı istiyor. Acaba 309’un hikayesini biliyor mu? Nasıl meclise geldiğini, niçin değiştirildiğini, ilk metindeki tehdit ibaresinin kaldırıldığının farkında mı ?

Türk Ceza Kanunu’nun 309’uncu maddesi, Yargıtay 16. Ceza Dairesi’nin kararında da belirtildiği gibi, TBMM Genel Kurulu’na **“Cebir ve tehdit kullanarak anayasal düzeni değiştirmek”** şeklinde gelmişti. Yıl 2004... CHP ve AKP’li milletvekilleri müşterek bir önerge verdiler. Bu önergeyi verenler arasında bugün hükümet sözcülüğü yapan Bekir Bozdağ da vardı. Değişiklik önergesinin gerekçesi, şöyleydi: **“Güvence altına alınmış olan ifade ve örgütlenme özgürlüğü kapsamında kullanılan hakların, bu suç kapsamında değerlendirilemeyeceğinin daha açık bir biçimde vurgulanması ve bu bakımdan ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilebilmesi için bu değişikliğe gerek görülmüştür.”**

Dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek, hükümetin değişiklik önergesini kabul ettiğinden bahisle, Genel Kurul'da şu konuşmayı yapmıştır: **“Bu kanun maddelerini uygularken, uygulayıcıların, şunu hiçbir zaman gözardı etmemesi gerekir: Kanun koyucunun, bu maddeleri düzenlerken muradı neydi? Muradı, özgürlüklerdir; özgür bir Türkiye, hukukun egemen olduğu bir Türkiye meydana getirmektir.”**

Demek 309, 311 ve 312 gibi maddelere CEBİR ve ŞİDDET konulmasının sebebi, **basın özgürlüğü** çerçevesinde kullanılan hakların, bu maddelerin kapsama alanına girmemesidir. Kanunları uygulayanların da, kanun koyucunun muradını gözardı etmemesi gerekmektedir.

Ben **FETÖ üyesi** olduğum iddiası ile tutuklandım. Sonradan 14 Temmuz 2016 tarihli program vesilesiyle üzerime **darbecilik** yaftası yapıştirılırken, FETÖ üyesi olmadığım anlaşıldığı için çok sevindim; teşekkür ederim. Anlaşıyor ki, 14 Temmuz 2016'da, Ahmet Altan'ı konuk ettiğimiz program sebebiyle **darbeci** isnadıyla karşı karşıyayım. Oysa, Esas Hakkındaki Mütalâa'da o programda benim sarf ettiğim hiçbir cümleye atıfta bulunulmuyor. Sadece, programın tanıtımı amacıyla attığım **“Ahmet Altan'ı dinliyorum gözlerim kapalı”** tweeti, darbenin somut delili olarak sunuluyor. Benim hakkımdaki iddialar arasında 14 Temmuz programıyla ilgili başka bir satır mevcut değil.

Davam AYM ve AİHM'in önünde. AYM ve AİHM, hükümetten savunma istedi. Hükümet de, hemen hemen ilk iddianamenin paralelinde bir yazıyı AYM ve AİHM'e gönderdi. Hemen hemen diyorum, zira Adalet Bakanlığı'nın AYM'ye ve AİHM'ne yolladığı o yazıda sadece 3 tweet yer alıyor. Ve içinde **“Ahmet Altan'ı dinliyorum gözlerim kapalı”** tweeti yok.

Hükümetin AYM'nin ve uluslararası bir mahkemenin önünde iyice zor duruma düşmekten sakındığını, bu sebepten dolayı o tweeti, darbenin suç delilleri arasına koymadığını sanıyorum.

Tekrar edeyim, o tweet, sadece program duyurusu mahiyetindedir. Orhan Veli'nin **“İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı”** mısralarından esinlenmiştir. Programı duyurmak için o gün attığım başka tweetler de var. Bu sıradan bir uygulamadır.

Tabii burada, doğrudan şahsımı ilgilendiren bir cümle olmamakla birlikte, program içeriğine girmeyi de faydalı görüyorum.

Ahmet Altan, darbe kelimesini iki farklı kontekste sarf etti.

Biri **Emasya**, diğeri **Menderes** bağlamında...

O sırada Emasya'nın canlandırılacağından söz ediliyordu. Ahmet Altan, bunun demokrasi açısından tehlikesine işaret etti ve dedi ki: **“Erdoğan'ın son bulduğu yandaş, Ergenekon. Bunun KORKUNÇ TEHLİKELERİ VAR. Türkiye’de gerçekleşmiş askeri darbelerin önünü açan gelişmeler her ne ise, Erdoğan bugün aynı kararları vererek, o yolları teker teker açıyor. Şehirlerin yönetiminde, generallere, sivillere göre öncelik tanıyan bir yasa çıkarttı. İsterse general, şehri yönetebilecek. EMASYA yeniden canlandı. Ayrıca, eğer askerlerin yargılanmasını izne bağlarsan, adam darbenin hazırlığını çok daha kolay yapar.”**

Emasya nedir, hatırlayalım...

28 Şubat sürecinde, Batı Çalışma Grubu'nu yasal bir zemine oturtma çabaları başlamıştı. Bu amaçla, 7 Temmuz 1997'de, Genelkurmay Başkanlığı ile İçişleri Bakanlığı arasında koordinasyon ve işbirliği öngören GİZLİ EMASYA protokolü imzalanmıştı. Bu tarihten 7 gün sonra, Deniz Kuvvetleri Askeri Mahkemesi'ne Genelkurmay Adli Müşavirliği tarafından Batı Çalışma Grubu'nun kanuni dayanağının Emasya protokolü olduğu yönünde yazılı bilgi verilmişti. Oysa, Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'nın ele geçirdiği Batı Çalışma Grubu belgesi, Mayıs 1997 tarihini taşıyordu. Emasya protokolü, iki ay sonra Temmuz ayında imzalanmış, Batı Çalışma Grubu'nun yasadışı faaliyetlerine bir meşruiyet kılıfı geçirilmek istenmişti. Emasya protokolü, 28 Şubat'ın 1000 yıl sürmesini hedefleyen, anayasa ve kanunlara aykırı olarak hazırlanmış ve sivil iktidara baskı ile imzalatılmış bir post-modern darbe protokolüydü.

Emasya protokolünün ne olduğunu anlatan yukarıdaki satırlar bana ait değil; o dönemin İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu'na aittir. (Yeni Şafak / 25 Aralık 2017)

Dolayısıyla Ahmet Altan'ın, Emasya protokolünden endişe duymasını ve **“darbeye giden taşlar döşeniyor”** diye uyarmasını normal karşıladım. Ahmet Altan, **“darbe olmalı”** demiyordu ki! Aksine iktidarı, darbeye zemin hazırlayabilecek bu adımı atmaması için uyarıyordu.

Emasya'nın ne olduğunu bilince, Ahmet Altan'a ait sözlerin de bir darbe çağrısı olmadığı kolayca anlaşılır. Emasya, Bülent Orakoğlu'nun da ifade ettiği gibi askeri müdahaleyi meşrulaştırma kılıfı olarak kullanılmıştır.

Ahmet Altan darbe sözcüğünü bir de Menderes bağlamında sarf etti:

Ben düşünce özgürlüğünün önemine vurgu yapmak için, Menderes döneminde kurulan TAHKİKAT KOMİSYONU'na atıfta bulundum: **“Menderes kitlelere mal olmuş, sevilen bir lider, ama, ondan ne zaman söz açılrsa, Tahkikat Komisyonu gündeme geliyor”** diyorum. Böylece hukuka saygı gösterilmediği takdirde, yıllar geçse de, bu gibi özgürlük karşıtı davranışların bir nakise teşkil edeceğini anlatmaya çalışıyorum.

Ahmet Altan da, gene Menderes'i kastederek **“Rüştü Erdelhun'a (Genelkurmay Başkanı) çok güveniyordu ama, darbeciler, Erdelhun'u döve döve CMS'ye attılar”** cevabını veriyor.

Gene Menderes'i kastederek, **“Sivil siyasetçiler ne zaman askerle oynasalar, darbenin önünü açarlar”** diye ilave ediyor.

27 Mayıs öncesi dönemi ben çok iyi bilirim. O tarihte Cemal Gürsel'i Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndan emekliye ayırmışlardı. Menderes'in **“Ben orduyu icap ederse yedek subaylarla idare ederim”** dediği iddia ediliyordu. Ben Ahmet Altan'ın, Menderes dönemine atıfta bulunarak, tarihi bir tespit yaptığını düşündüm. Zira, bugün, ne Tahkikat Komisyonu var, ne de TSK ile takışan bir siyasi iktidar.

Ahmet Altan'ın 27 Mayıs darbesinden söz etmesi üzerine ben, **“Menderes lâfını, Tahkikat Komisyonu'nun hukuka aykırı olduğunu vurgulamak için açtım”** diyorum. **“Bir siyasetçi ne kadar çok sevilirse ve sevgiyle anılırsa anılsın, hukuka aykırı icraatı eleştirilmeye devam ediyor”** mealinde konuşuyorum. Benim maksadım, 27 Mayıs darbesini haklı göstermek değil. Sadece hukuka aykırı bir icraatın nakise teşkil ettiğini, yıllar geçse de eleştiri konusu yapıldığını hatırlatmak.

Zaten Menderes, Demokrat Partililerin gönüllerinde yer eden bir lider. Biz yıllarca, onun arkasından **“Nihansın dideden ey mest-i nazım / Bana sensiz cihanda can ne lâzım”** şarkısını söyleyerek gözyaşı döktük. Ben hiçbir zaman **“Menderes darbeyi hak etti”** diye düşünmedim ki, analogi yoluyla yeni bir darbeye zemin hazırlayayım. 27 Mayıs’ı hep telin ettim.

Benim 14 Temmuz programındaki hiçbir cümlem, darbeyi bilip desteklediğime dair delil teşkil etmiyor. Zaten, Esas Hakkındaki Mütalâa’da da Savcı, **“Ahmet Altan’ı dinliyorum gözlerim kapalı”** tweeti haricinde, o programla ilgili bana atıfta bulunmuyor.

Şimdi Esas Hakkındaki Mütalâa’nın doğrudan beni ilgilendiren bölümüne geliyorum:

- 1) **Zekeriya Öz ile röportaj:** Burada darbenin somut delili, röportaj içeriği değil, bir fotoğraf. Aslında ne röportajın, ne de o fotoğrafın darbeye bir ilgisi var. Röportaj içeriğinden söz edilmediği için, doğrudan fotoğrafa temas edeceğim.

Her şeyden önce, o röportajın yapıldığı tarihte, Zekeriya Öz, terör örgütü üyesi değil. Terör örgütü üyeliği ile suçlansa, elini kolunu sallayarak serbestçe dolaşabilir miydi? Zekeriya Öz, o sırada, HSYK tarafından, Dubai seyahatini Ali Ağaoğlu’na finanse ettirdiği iddiasıyla açığa alınmıştı. HSYK’nın suçlamasında da terör örgütü üyesi olma isnadı yoktu.

Esas Hakkındaki Mütalâa’da, Sayın Savcı, **“Onunla kartopu fotoğrafını yayınlarken, Nazlı Ilıcak terör örgütü üyesini akladı”** diyor. Ne talihsizim ki, o gün kar yağmıştı ve röportajı süsleyecek ilginç bir fotoğraf olarak aklıma kartopu oyunu geldi. Bu fotoğrafın altına bir iki cümle yazmak gerekiyordu. Ne yazayım? **“Herkes taş atıyor, ben de kartopu atayım dedim”** diye bir cümle yazdım. Acaba kar, beyaz olduğu için mi Sayın Savcı onu akladığımı söylüyor? Bir insan, kartopuyla aklanabilir mi?

Ayrıca Sayın Savcı, **“Zekeriya Öz ile röportaj adı altında yapılan görüşme”** diyor. O görüşme röportaj değil de nedir? Aynı tarihte BBC de Zekeriya Öz ile röportaj yaptı. İngiltere’nin bu çok itibarlı kanalı da mı, röportaj adı altında Zekeriya Öz ile görüştü? BBC’de mi söz konusu röportajda, onu aklamaya çalıştı? Yasaya aykırı, darbeyi çağrıştıran,

şiddet ya da tehdit içeren tek bir satır mevcut değil. Olsaydı, mütalâada yer alırdı. Röportaj içeriğinde bir şey bulunamayınca, fotoğraf ile farklı mesajlar verildiği iddiası dile getiriliyor. Keşke bizim mesleğimizi bilen bir bilirkişiye başvurup, kartopu fotoğrafında aklama iması bulunup bulunmadığını öğrenmeye çalışsaydı. Öcalan’la, Karayılan’la bile sıra sıra röportajlar yapıldı. Bu röportajları yapan hiçbir gazeteci, terör örgütü üyesi olmakla suçlanmadı.

Öcalan’ın mesajları bizim de mesajlarımız” diyen eski Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay, **“Sayın Öcalan demeyi ve PKK bayrağı asmayı suç olmaktan çıkardık”** diye övünen Bülent Arınç, **“Öcalan, Türkiye’nin demokratikleşmesine katkıda bulunuyor”** diye konuşan AK Parti milletvekili Mehmet Metiner, **“Öcalan, Türkiye’nin önünü açıyor”** cümlesinin sahibi, Cumhurbaşkanı Danışmanı Yiğit Bulut, **“Öcalan’ın olayları okuma kabiliyeti var”** tespitini yapan eski Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan, terör örgütüne destek vermekle suçlanmayacak, o tarihte terör örgütü üyesi olduğu bilinmeyen Savcı Zekeriya Öz ile bir fotoğraf çektiğim ve röportaj yaptığım için, ben, terör örgütünü aklama isnadıyla karşı karşıya kalacağım.

Bu kadar insafsızlık olur mu?

- 2) **2012 Ocak’ta yayınladığım “Her Taşın Altında The Cemaat mi Var” kitabımda dezenformasyon yapıldığı iddiası...** Bu dezenformasyonun ne olduğunu defalarca sordum. Bir insanı terörle, darbeyle suçluyorsunuz, sonra da **“dezenformasyon”** gibi muğlak bir tabir kullanıyorsunuz. Sayın Savcı o kitabı okusaydı, böyle bir iddiada bulunmazdı.

Kitabın içeriğinden kısaca bahsedeyim:

Kitabın ön sözünde, olayların sürekli geliştiğini, bulunduğumuz zaman diliminde, sahip olduğum bilgiler çerçevesinde bu kitabı kaleme aldığımı yazıyorum. Dikkatinizi çekiyorum: Sene Ocak 2012. AK Parti yetkililerinin Fethullah Gülen’e methiyeler düzüp, **“Bu hasret sona ersin!”** dedikleri bir dönem. Ben ise;

O güne kadar sahip olduğum bilgiler çerçevesinde madalyonun iki yüzünü de göstermeye çalıştım. O kitabın içinde ne övgü var ne de dezenformasyon...

Keşke heyetiniz, söz konusu kitabı bir bilirkişiye yollayıp, dezenformasyon iddiasının geçerli olup olmadığının tespitini yaptırırsaydı... Ben de daha somut bir iddiaya dayanarak kendimi savunabilseydim.

Böyle bir tespit yaptırmadığına göre kitapta neler var ben size anlatayım:

- a) Sabri Uzun ve Hanefi Avcı'nın Ergenekon davaları karşısında tutumu.
- b) Ergenekon'a giden yolda iki köşe taşı: Danıştay cinayeti ve Ümraniye bombaları.
- c) Oda TV ve dijital dosyalar.
- d) 1997 yılındaki Genelkurmay basın brifingi: **"Gerekirse silâh bile kullanırız"** manşetleri. Birçok gazetecinin, askeri vesayeti destekleyen yazıları.
- e) Nedim Şener'in Ali Fuat Yılmaz'ı hedef alan suçlamaları; Yılmaz'ın cevabı.
- f) Aydınlik gazetesinde **"Emniyet'te Fethullahçı Yapılanma"** adı altında yayınlanan 57 isim. Bu isimlerden biri Ali Fuat Yılmaz'dı. Diğeri o sırada İstanbul İstihbaratı'nın başında olan Ahmet İlhan Güler. Birbirine rakip iki isim, ikisi de Fethullahçı listede yer alıyordu. Aynı gazetede, Doğu Perinçek, **"Fethullahçı Gladyo'ya"** destek verdiği için AKP'yi suçluyor ve partinin kapatılması amacıyla suç duyurusunda bulunacağını açıklıyordu. Dikkatinizi çekerim:

Poliste Fetullahçı yapılanmadan yola çıkarak, Ak Parti hakkında kapatma davası açılmasına gayret ediyordu. O günkü iklim, Cemaat üzerinden Ak Partiyi hırpalamak ve suçlamak iklimiydi.

Bu kitapta başka hangi konu başlıkları mevcuttu?

- 1990'lardan başlayarak, Fethullah Gülen hakkındaki çeşitli iddialar ve açılan davalar.
- MİT'in, Başbakan Erbakan'a verdiği, Gülen'i, Çiller'in kara parasını aklamada gizli ortağı olmakla suçlayan rapor. O raporda, MİT'in söz konusu bilgileri, 22 Eylül, 17 ve 24 Kasım 1996 tarihli Aydınlik nüshalarından derlediği belirtiliyordu.
- Aydınlik'taki haberlerden derlenen MİT raporu, daha sonra 21 Şubat 1998'de Aydınlik'ta yayınlandı. Kitabımda o haber de mevcut.
- 1 Şubat 1998 tarihli Aydınlik'ın **"Nur tarikatı tasfiye edilecek... Fethullahçılar 8 ayda tasfiye edilecek"** haberi.
- Aydınlik'ın Gülen'in beyin takımını açıklayan 6 Eylül 1998 tarihli yayını.
- Mart 1998 tarihli Batı Çalışma Grubu raporu ve Fethullah Gülen hakkında suçlamalar. MGK'ya sunulan bu rapor üzerine, Ecevit'in Gülen lehine beyanatı.

- **“Hoca’nın Okulları”** kitabı ve **“Taşralı öğrencilere Işık evleri tuzağına”** dair bilgiler. Ceviz Kabuğu programında, Işık Evleri tuzağının tartışılması.
- 10 Ocak 1999 tarihli Aydınlık’ın haberi. **“Fethullah Emniyet’i ele geçirdi”** 88 Fethullahçı polisin isimlerinin yer aldığı rapor.
- 1991’de Polis Akademisi öğrencisi olan Rafet Yılmaz’ın **“Fethullah Hoca’nın talebeleri”** kitabı. Cemaatin polis okullarındaki faaliyetlerini anlatan bu kitaptaki iddialar soruşturma konusu oldu. 6 yıl sonra, soruşturma, 20 Mart 1998’de, Ankara DGM’de, Savcı Talat Şalk’ın takipsizlik kararıyla sonuçlandı.
- Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve yardımcısı Osman Ak, Fethullahçılar aleyhine yen iddialar ortaya attı. Onların listesinde Hanefi Avcı’nın da ismi vardı.
- Ankara Emniyeti’nin hazırladığı **Fethullahçı listesi** üzerine Reha Muhtar, Show TV’de Gülen’le bir röportaj yaptı, o röportajın çözümü.

Yukarıda anlatmaya çalıştığım gibi, kitabımda bütün bu süreç ayrıntılarıyla iddialar ve o iddialara verilen cevaplarla birlikte anlatılıyor.

Devam edelim:

- Gülen’in müritlerine **“Gizli davranmalarını öğütleyen”** kasetleri (Kasetlerin tam metni) Reha Muhtar’ın, bunun üzerine Gülen’le yaptığı 2’nci röportaj.
- Medyada Gülen aleyhine çıkan yazılar. Kasetin yorumları.
- Nuh Mete Yüksel’in Gülen aleyhine yazdığı iddianame.
- Necip Hablemitoğlu’nun Gülen’i hedef alan yazıları.
- Gülen’in kitaplarından alıntılar.
- Nuh Mete Yüksel’in açtığı **“Devlette Fethullahçı Yapılanma”** iddialarını kapsayan davadan, Gülen’in beraat etmesi.

Nuh Mete Yüksel’in talebi üzerine, Ankara 2 Nolu DGM gıyabi tutuklama kararı verdi. İstanbul 2 Nolu DGM tutuklama kararını kaldırdı. (28 Ağustos 2000) Ankara 2 Nolu DGM, Gülen davasını **“Rahşan Affi”** çerçevesinde değerlendirdi ve cezayı erteledi. Gülen’in avukatları ertelemeyi red edip, beraat istedi. 11. Ağır Ceza Mahkemesi Gülen’i beraat ettirdi. Yargıtay 9. Ceza Dairesi, 5 Mart 2008’de beraat kararını tasdik etti. Yargıtay Başsavcılığı **“Zaman aşımı”** gerekçesine dayanılınsın **“Aklama olmasın”** diye itiraz etti. Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulu itirazı red edince, 24 Haziran 2008’de beraat kesinleşti. Sabri Uzun, o tarihte **“Emniyet’te Fethullahçı Yapılanma olmadığına”** dair bir bilgi notu göndermişti mahkemeye.

Kitabımda, işte bunları anlattım. Dezenformasyon nerede? Somut olarak önüme **“Bu bilgileri çarpıttın”** diye konulması gerekmiyor mu?

Gülen’in devlet içinde yapılandığına dair iddialar 1990’lı yıllardan beri mevcuttu. Ben bütün bu iddiaları, söz konusu kitabımda topladım. O tarihte, hükümet üyeleri de dahil bir çok kişi, cemaatin kriminal hedeflerinin farkında değildi; aleyhteki iddialara inanmıyorlardı.

İnanmamalarının bir sebebi, Fethullah Gülen’in, 2008’de benzer iddialardan aklanmasıydı. Hem de kararı Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulu onamıştı. Beraat kararı referans kabul ediliyordu.

İkinci sebep, FETÖ yapılanmasını anlatan kalemlerin büyük çoğunluğunun, 28 Şubat sürecinden itibaren Erdoğan ve arkadaşlarına karşı olmaları, askeri vesayete dayanarak, Erdoğan’ın önünü kesmek istemeleriydi. Bu kişiler sadece Gülen’e ya da AK Parti’ye değil, üniversitedeki başörtülülere de, İmam Hatip öğrencilerine de husumet duyuyor, dinin, sosyal alanda her türlü tezahürünü **“irtica”** diye değerlendiriyorlardı. Bir ideolojik duruş söz konusuydu. Çoğu muhalifti; kimi militan laikti. AK Parti ile aynı çizgide görünen cemaate karşı sert bir mücadele yürütüyorlardı. Cemaat üzerinden Ak Parti’ye vuruyorlardı. 17-25 sonrası, Gülen muhalefete geçince, Fethullahçıları hedef alan birçok kalemin yumuşadığını hatta onlara sahip çıktığını gördük. Özetle kitapta hiçbir dezenformasyon yoktur sadece o gün sahip olduğum bilgiler çerçevesinde güncel olayları aktarmaya çalıştım.

Ama, benim Gülen cemaatinin kriminal yüzünü 15 Temmuz’a kadar görmemiş olmam, onların amacı doğrultusunda suç işlediğim anlamına gelmez. Zira ortada, hem benim açımdan bir suç yok; yani ben suç işlemedim; hem de benim yazılarım, konuşma ve tweetlerim hiçbir şekilde FETÖ’nün amacına hizmet etmiyor. Ne onların devlet kadrolarına sızmasını teşvik ettim, ne cemaat diktatörlüğünü savundum. Yazılarımla onların amacı arasında hiçbir illiyet bağı mevcut değil. Aksine, size daha önce de söylediğim gibi terfi ve tayinlerde hep liyakata önem verilmesini belirttim.

İki örnek:

3 Eylül 2015 tarihli yazım:

Yasadışı bir durumun varlığının ileri sürülmesi iki hususa bağlıdır:

a) Liyakata göre mi bu tayinler terfiler gerçekleşti ? Meselâ, cemaatin, KPSS’de hile yapıp yakınlarını belirli makamlara getirdiği tespit edilirse, bunun kanıtlarıyla ortaya konulması halinde, kıyameti koparın.

b) Savcı, hâkim ve polisler, hukuk devleti ilkelerine ve bürokratik kurallara bağlı olarak mı hareket etti ? Yoksa abiler vasıtasıyla Pensilvanya’dan emir mi aldı ?

26 Haziran 2016 tarihli yazım:

“Cemaat kendine yakın kişilerin bürokraside yer almasını isteyebilir. Önemli olan, atamaların LİYAKAT esasına göre yapılması ve DEVLETİN HİYERARŞİSİ DIŞINDA farklı mihraklardan talimat almamasıdır.”

Bırakınız haksız bir şekilde kayırmacılıkla devlete sızmalarını desteklemeyi, liyakata ve adalete dikkat edilmesi konusunda, yukarıda iki örneğini sunduğum uyarılarım mevcut. Liyakata önem vermeden kim bu atamaları yapmışsa, kim sınav hilelerinin üzerine gitmemişse sorumlu onlardır.

Bir diğer başlık ile mütalâadan devam ediyorum.

3) Esas Hakkındaki Mütalâa’da, Fuat Avni, Son Vesayet, Kaç Saat Oldu, Simge Ekici tweetlerini paylaşmış olmak da, aleyhimdeki deliller arasında yer alıyor.

Bu paylaşılan tweetlerde suç unsuru var mı? İçerikleri ne? Ayrıca on binlerce kişi bu tweetleri paylaşıyordu. Fuat Avni’yi milyonlar takip ediyordu. Twitter, genelde bütün sosyal ağlar, bir gazete gibi mütalâa edilmeli. Basında çıkan her haber, o medya kuruluşunun, paralel düşündüğünün kanıtı sayılabilir mi? Bir latife hoşuma gitmiştir ya da takipçilerimin önemli gördüğüm bir bilgiyi öğrenmesini istemişimdir. Kaldı ki, bu hesaplar muhalefet yapıp bilgi verdiği için takip ediliyordu. Gülen yada cemaati öven bir tavırları yoktu. Cemaatle ilgili hesaplar olarak bilinmiyordu.

Tweet paylaşmak, kuvvetli suç şüphesine somut delil sayılacaksa, cezaevleri dolup taşar. “**Somut delil**” diyebilmek için, Sayın Savcı’nın suç oluşturan bir içeriği iddianameye koyması gerekir.

- 4) Sayın Savcı, Esas Hakkındaki Mütalâası'nda **11 tweettime** yer veriyor. Bunları, **darbeye zemin hazırlamak, darbeyi gerçekleştiren FETÖ'yü aklamak kastıyla paylaştığımı** iddia ediyor.

Bu tweetler neden darbeye zemin hazırlama ya da FETÖ'yü aklama amacını güdüyor bunu açıklayamıyor.

- a) **“Tarık Toros’un tek suçu, muktedirlere boyun eğmemek ve kalemini satmamak.”**
(Başkalarına ait bu tweeti yeniden paylaştım.)

Toros, daha önce çalıştığım Bugün televizyonunun Genel Yayın Müdürü idi. Onun hakkındaki bir tweeti paylaşmak, niçin FETÖ'nün amacına destek olduğum şeklinde yorumlanıyor? Onu, Bugün TV'nin Genel Yayın Müdürü olarak tanıyorum. Bu tweetin, darbe ile bir illiyet bağına kuramadım.

- b) **“Susmuyoruz. Can Erzincan TV’den vazgeçmediğinizi uydunuzu Hotbird’e ayarlayarak gösteriniz.”**

Bu tweetin FETÖ ya da darbeye ne ilgisi var? Daha önce de belirttim.”Susmuyoruz” kelimesi lisansın iptaline ilişkindir. Lisans sahibi Recep Aktaş'tır. Ve çalışanlar onu MHP'li bir işadamı olarak bilmektedir. Can Erzincan da RTÜK'ün izin verdiği bir kanaldır.

- c) **“Ahmet Altan’ı dinliyorum gözlerim kapalı”** tweeti konusunu daha önce izah ettim. Bu tweet, Ahmet Altan'ın her söylediğine katılıyorum anlamına da gelmez. Bütün programcıların yaptığı gibi bir **“teaser”** mahiyetindedir.

- d) Gülen'in mesajını paylaşmam, bilgi vermek amaçlıdır. Zaten bütün gazetelerde yer almıştır. Twitter, gazeteye benzer. Paylaşımlar, hesap sahibinin o düşünceye katıldığını göstermez. Ayrıca Twitter hesabımın başında **“Paylaşımlar, kendi düşüncelerim değil, bilgi verme amaçlıdır.”** diye belirtilmiştir. (Delil-1)

- e) **“Darbe soruşturmaları sürecinde cemaat aleyhine algı oluşturup, heyula üretenler, 17 Aralık sonrası AKP gölgesinde hasat yapıyor”** derken, AKP'nin, 17 Aralık sonrası Ergenekoncularla, meselâ Doğu Perinçek ve Aydınlık Grubu'yla işbirliği yaptığını dikkat çekmeye çalıştım. Tweetin tarihi 13 Temmuz... O sırada, Twitter üzerinde, İsmail Saymaz'ın da katıldığı Ergenekon ve Balyoz üzerine bir tartışma sürüyor. Ben de bu tartışmaya birkaç tweetle katıldım.

- f) **“Zaten topraktan çıkanlar da, Gölcük'teki belgeler de hepsi sonradan yüklendi. Boru deyip geçelim.”**

- g) **“Batı, Ergenekon davasına inanıyordu. FETÖ'ye ise gülüyor.”**

- h) **“Askeri vesayetin kalkmasını Ergenekon’a borçluyuz.”**
- i) “Cemaatin, terör örgütü olduğuna inanan tek bir devlet yok İsmail. Hatta AB, şiddetle reddetti bu saçmalığı.”

Tweetlerimi, 13 Temmuz’da, o tartışma çerçevesinde attım. İsmail Saymaz; “her şey FETÖ kumpasından ibaret” diyordu. Ben söz konusu tweetleri o iddiaya karşı çıkmak için attım.

Ergenekon ve Balyoz’un, bazılarının iddia ettiği gibi baştan sona kumpas olmadığını, bugün Cumhurbaşkanı da, Başbakan da kabul ediyor.

Binali Yıldırım’dan bir örnek vermek gerekirse... Nisan 2017 referandumu faaliyetleri sırasında, mitinglerde aynen şöyle konuşmuştu: **“367 icadıyla önümüzü kestiler, darbe senaryoları hazırladılar. Balyoz, Ergenekon ve Cumhuriyet mitingleriyle halkın iradesini engellemeye çalıştılar.”** (25 Mart 2017)

Sayın Cumhurbaşkanı’nın da bu istikamette beyanları mevcut. RTE: “Ergenekon, Balyoz yalan değil. Bu oldu. FETÖ’cülerin sulandırılmaları Ergenekon ve Balyoz darbe girişimini ortadan kaldırmaz. Türkiye’nin, darbecilerle, cuntacılarla, vesayet odaklarıyla mücadelesi adına yargıya verilen desteği, bu örgüt kendi militanlarına yol açmak için kullanmıştır. Bu durum, darbecilerle, cuntacılarla, vesayet odaklarıyla yapılan mücadeleye zarar verdi. O bakımdan bunları FETÖ’cüler yaptı. Yalan dolan diye bugün savunanlar var. Bu iddiaları kabul etmemiz mümkün değil.”

Görüldüğü gibi her şey bir kumpastan ibaret değil. Davaların sulandırılması, adil yargılama yapılmaması başka, her şeyi bir kumpastan ibaret gibi gösterme çabaları başka.

Ben bu konuda Başbakan ve Cumhurbaşkanı gibi düşünüyorum.

AYM ve AİHM ilkelerine göre, basın özgürlüğüne müdahaleye gerekçe gösterilen ifadelerin hangi bağlamda kullanıldığı göz ardı edilmemelidir.

“Batı, Ergenekon’u destekliyordu” derken kastım, AB İlerleme raporlarında, AK Parti’nin bu davalar aracılığıyla askeri vesayetle mücadele ettiğinin övülmesiydi. AİHM, çok sayıda askerin ve onlarla ilişkili gördüğü gazeteci Mustafa Balbay’ın hak ihlali başvurularını kabul

edilebilir bulmadı ve reddetti. Sadece AB ilerleme raporları değil, AİHM'nin bu kararları da batının Ergenekon ve Balyoz davalarına bakış açısını göstermektedir. Aynı şekilde, Batı, cemaati bir terör örgütü olarak görmüyordu. Doğrusu 15 Temmuz öncesi ben de bu yapının teröre bulaşabileceğini hiç düşünmüyordum. Avrupa Birliği, hâlâ FETÖ'ye terör örgütü demiyor. AB Terörle Mücadele Koordinatörü Gilles de Kerchove, 1 Aralık 2017'de gazetelerde de yer alan bir açıklama yaptı ve dedi ki: **“AB, Gülen Cemaati'ni terör örgütü olarak görmüyor. Bu görüşümüzün uzun süre değişmeyeceğini söyleyebilirim.”**

Benim 13 Temmuz 2016 tarihli, AB'nin Ergenekon ve Gülen cemaatine bakış açısına dair tweetlerim sadece bir tespitten ibarettir.

15 Temmuz öncesi FETÖ'yü terör örgütü gibi görmeyen çok sayıda insan vardı.

Birkaç örnek vereyim:

Emin Çölaşan: “Şimdi cemaati savunma zamanı. Fethullah'ın, bir başka deyişle cemaatin, terörle ilgisi olduğuna hiçbir zaman inanmadım. Şimdi piyasaya, adına FETÖ dedikleri en son terör örgütünü sundular. Cemaati yok etmek amacıyla, durduk yere, aslı astarı olmayan bir dandik örgüt yarattılar. Hiç kimse bu sözde terör örgütünün hangi silahlı eylemi gerçekleştirdiğini bilmiyor. Taktik çok ilginç! Hükümete karşı olanları terör örgütü ilan edeceksin.” (29 Ekim 2015)

Bülent Arınç: “FETÖ'nün terör örgütü olduğunu ben darbe gecesini öğrendim. Ne kadar ahmak bir insanmışım. Herkes söylüyor, ben itiraz ediyordum. Ben o gece anladım. Bana ahmak diyebilirsiniz.”

Prof. Mete Tunçay: “Cemaate terör örgütü diyorlar. Böyle bir şeye inanmıyorum.” (10 Temmuz 2016/Hürriyet/Cansu Çamlıbel'in röportajı.)

Kendini gizleyen, takiyye yapan bir örgütü, benim gibi dini cemaatlerle hiçbir ilgisi ve irtibatı bulunmayan birinin **“terör örgütü”** olarak teşhis etmesi mümkün değil. Nitekim, devlet kademelerinde önemli görevler üstelenen Bülent Arınç bile teşhis edememiş; aldanmış. Ancak 15 Temmuz'da farkına varmış. Bir teşhis hatam olabilir ama darbe, benim bu teşhis hatamın sonucu değildir. Ayrıca o tweetler İsmail Saymaz'la tartıştığımız bir konuda atılmıştır. Sadece

beni ve Saymaz'ı birlikte izleyenler ancak o tweeti görebilir. Bu kişilerin de sayısı çok azdır; kamuoyunda etki yaratabilecek bir ağırlığı yoktur. Buna mukabil Prof.Dr.Mete Tuncay ya da gazeteci Çölaşan, o tarihte birçok kişinin paylaştığı **“Cemaat terör örgütü değildir.”** kanaatini, 300-400 bin tirajlı gazetelerde ifade etmiştir. Bir kanaat açıklaması, bir değerlendirme söz konusudur, hiçbir surette o ifadeler FETÖ'yü aklamak şeklinde görülemez.

- j) **“Yolsuzluk operasyonu darbe girişimi değildi. Darbe girişimini bu akşam yaşadık. Aradaki farkı gördünüz mü?”** tweetimi Sayın Savcı, cemaati aklamak şeklinde değerlendiriyor. Yolsuzluktan söz eden herkes cemaati akıyor diye değerlendirilecekse, bütün muhalefeti FETÖ'cü ilan etmek gerekecektir. Oysa yolsuzluk operasyonu ile 15 Temmuz arasında çok büyük farklar var. Bugünlerde 17-25'in **yargı** ve **polis** darbesi olduğu söylenmeye başlandı. Buna katılıyorum. Ama bir çoğuna şahit olduğum askeri darbeye benzeyen hiçbir yönü yok. Şiddet, askeri tank, top, bombalama mevcut değil. Ayrıca birçok bakanla ilgili rüşvet iddiası ortaya çıktı. Bu husus da 15 Temmuz'dan çok farklı özellikler taşıdığını gösteriyor. Bu tweetimin ne darbe teşvikçiliği ile, ne de FETÖ'yle bir ilgisi var. Sadece 17-25'i 15 Temmuz'la mukayese ediyorum. Benim bugüne kadar şahit olduğum hadiselerle göre, darbe 15 Temmuz'daki gibi olur. 17-25 için **“cemaatin operasyonu”** ya da yeni söylenmeye başlandığı gibi **“yargı-polis darbesi”** tanımını kabul edebilirim. 17-25 Aralık sonrası gazete manşetlerine bakıldığında aradaki fark hemen görülür, 17 Aralık sonrası ayakkabı kutusundan, para sayma makinesinden, dolardan söz ediliyor. 15 Temmuz sonrası tanktan, bombadan, şehitlerden ve cenazelerden... (Delil-2)
- k) **“Milletimiz gerçekten demokrasiye bağlı olsaydı, İslâmci soslu faşizm bozuntusu bir rejimin ülkeye çöklenmesine izin vermezdi”** tweetimle vatandaşı aşağıladığım ileri sürülüyor. Bu doğru değil. Ben her zaman **“Bidon kafa”** ya da **“göbeğini kaşıyan adam”** gibi yakıştırmalara karşı çıktım. İstedğim, sadece, milletin demokrasi konusunda yeterli duyarlılığa sahip olmadığı hususunu vurgulamaktı. Tanklara karşı çıkmak alkışlanacak bir durum olmakla birlikte, hukuka, bağımsız yargıya ve çoğulculuğa da sahip çıkma gereğine işaret ettim. Vatandaşın, demokrasi konusunda yeterince hassas olmadığını söylemek, niçin Fetöçülük ya da darbeye zemin hazırlamak sayılısın?
- l) **“Meclis'e bomba atıldı. Siz hâlâ iktidara ya da cemaate yükleniyorsunuz. Oysa bu ordu içinde bir isyan. Bastırılır ama tahribatı çok fazla”** tweeti aslında benim lehimde kullanılması gereken ve darbeye karşı olduğumu gösteren bir muhteva taşıyor. Zaten gene o gece attığım buna benzer bir başka tweetle maksadımı açıyor ve şöyle diyorum: **“Darbeyi**

RTE organize etti diyen var; cemaat yaptı diyen var. Bırakınız komplo teorilerini. Şimdi KENETLENME zamanı.”

Bu tweetimden de anlaşılacağı üzere amacım hiçbir şekilde FETÖ’yü aklamak değil, tweetler üzerinden hükümete ve cemaate yüklenenleri, tartışmayı bırakıp, KENETlenmeye davet etmek. O gece, bir kısım hesap sahibi iktidara hücum ederek, bunun bir düzmece darbe olduğunu iddia ediyordu. Bir kısım ise, “**FETÖ darbesi**” diyordu. Ben de, tarafları tartışmadan vazgeçmeye davet ettim.

Meselâ bu düşüncemi destekleyen bir başka tweet de attım o gece: “**Hâlâ kurma darbe diyenler var. Bırakınız komplo teorisini. TSK içinde bir grup isyan etti. Bastırılır ama bu fırtınanın etkisi sürer.**”

Yani hükümete yönelik o kurmaca darbe savına da karşı çıkıyorum.

Maalesef Sayın Savcı, maksadı açık bir biçimde anlatan bu tweetleri Esas Hakkındaki Mütalâası’na almıyor. Sadece bunları değil, **darbenin mukadderatı anlaşılmadan** gece yarısı attığım diğer tweetlerden de söz etmiyor. Oysa daha ilk andan itibaren, büyük bir açık yüreklilikle darbeye karşı tavrımı hiç çekinmeden ortaya koydum. Suskun kalmadım.

Beni üzen, lehteki delilleri de heyetinize sunması gereken Savcı’nın daha önceki duruşmalarda, darbe aleyhtarı tweetlerimden söz etmeme ve örneklerini dosyaya koymama rağmen, bunları görmezden gelmesi. Sebebini biliyorum. Beni “**darbeci**” gibi göstermek istiyor. Halbuki o tweetleri Esas Hakkındaki Mütalâası’na alsa, tezi ilk baştan çökecek.

Başıma ne gelir diye hiç düşünmeden, darbeye karşı tavrımı ilk andan itibaren ortaya koydum; 1.5 milyon takipçimle paylaştım.

Sayın Savcı’nın görmezden geldiği tweetlerde ne dediğimi hatırlatmak isterim.(Delil-3)

“Darbe böyle olmaz. Talat Aydemir’inkine benzeyen bir kalkışmadan ancak söz edilebilir. Sonu hüsrandır. Memleketime yazık.”

“RTE’yi sevmesiniz bile, bu tip kalkışmaların ülkeye daha fazla zarar verdiğini unutmayın.”

“AKP Hükümeti’ni sevmesiniz bile, bu tip kalkışmaların ülkeye faturasının çok daha ağır olacağını biliniz. Tecrübeyle sabittir.”

“CNN’den çılgınlıklar... Çok endişeliyim.”

“Türkiye çok sıkıntılı bir gece yaşıyor. CNN’e baskın. Bırakınız şu saçmalığı. Sanki oyun oynuyorsunuz. Teslim olun. Hiçbir meşruiyetiniz yok.”

“CNN’e baskın... Yazıklar olsun!”

“Binali Yıldırım, ‘Bu girişim emir-komuta zinciri içinde değil’ diyor. Sanki emir-komuta olsa meşru mu diyeceğiz?”

Bu tweetlerimin hepsini, darbe kalkışmasının bastırılacağına dair ortada hiçbir emare yokken attım. Darbeye karşı tavrımı ilk andan itibaren belli ettim. Kaç kişi bunu yaptı?

Kutlanmam gerekirken, darbeye zemin hazırlamakla suçlanıyorum. Darbeye zemin hazırlama niyetinde olsaydım, en azından, her şey berraklaşana kadar suskun kalırdım. Ama benim gibi hayatı hep askeri vesayetle ve darbelerle mücadeleyle geçen bir gazeteci suskun kalamazdı. Bu yüzden tepkimi belli eden o tweetleri attım.

Ben Esas Hakkındaki Mütalâa’da Sayın Savcı’nın öne sürdüğü gibi, ne darbeyi çağrıştıracı yazı yazıp, tweet attım, ne de halkın darbeye karşı koymak için sokağa çıkmamasını telkin ettim. Zaten benim attığım darbe karşıtı tweetler, 1.5 milyon takipçim olduğu düşünülürse, sokağa çıkıp tanka karşı koymak kadar etkilidir.

AYM’ye ve AIHM’e, Adalet Bakanlığı’nın gönderdiği yazıda 11 tweet değil, sadece 3 tweetim yer alıyor. Adalet Bakanlığı diğerlerini dosyaya koymamış bile. Bunlar,

- a) **“Yolsuzluk operasyonu darbe değildi. Darbe girişimi bu akşam yaşandı. Aradaki farkı gördünüz mü?”**
- b) **“Meclis’e bomba atıldı. Siz hâlâ hükümete ve cemaate yükleniyorsunuz. Oysa bu ordu içinde bir isyan. Bastırılır ama tahribatı çok fazla.”**
- c) **“Milletimiz gerçekten demokrasiye bağlı olsaydı İslâmcı soslu faşizm bozuntusu bir rejimin ülkeye çöreklenmesine izin vermezdi.”**

Bu tweetler suç teşkil ediyor mu? Darbeyi bildiğimi gösteriyor mu? Darbeye alkış mı tutuyor? Şiddet ya da hakaret mi içeriyor? Acaba bunlardan hangisi, darbeyi bildiğimin, zemin oluşturduğumun SOMUT delili? Tayyip Erdoğan’a ya da hükümete yönelik bir hakaret mi mevcut? Yoksa, askere darbe yapın çağrısı mı? Toplumla, darbe girişimine karşı koymayın mı demişim? Hani nerede demişim?

Sadece tweetlerim değil, benim darbe karşıtı yazılarım da var. 15 Temmuz'dan birkaç ay önce, 2 Nisan 2016'da, darbeden 3 ay önce kaleme aldığım makalede şöyle diyordum:

Yazımın başlığı: **TSK ve Darbe**

“...Ne diyor TSK açıklamasında? ‘Emir komuta hiyerarşisi dışı oluşum ya da harekete taviz verilmesi söz konusu değildir.’

Böylece, TSK içindeki Fethullahçı yapılanma, Fethullahçı darbe, ya da provokasyonu geri çeviriyor. Ama TSK'nın beyanlarında beni kaygılandıran bir husus var: ‘Emir komuta hiyerarşisi dışında bir harekete taviz verilmez’ demek yerine, keşke ‘TSK demokrasiye bağlı ve siyasi iradeye saygılı’ şeklinde sözler sarf etseydi. Türkiye’de ‘emir-komuta’ dışı darbe de oldu. 27 Mayıs örneği... Emir komuta içinde darbeye de şahit olduk: 12 Eylül 1980 ya da 28 Şubat 1997. Türkiye’de öyle şeyler gördük ki, aymazlık içinde olmaktansa, endişe edip sorgulamak daha doğru olur diye düşünüyorum.” (Delil-4)

2 Nisan tarihli, yukarıda bir bölümünü aktardığım yazımda, **“TSK'nın, siyasi iradeye saygılı olması gerektiğini”** vurguluyor, darbe konusunda uyanık olmak gereğine dikkat çekiyorum. Buna rağmen, hayatı darbelerle mücadele etmekle geçen, benim gibi 40 yıllık gazeteciye, neye dayanarak **“darbe”** isnadında bulundunuz?

Burada 19 Mayıs 2016 tarihli yazımı da hatırlatmak isterim. Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın Tayyip Erdoğan'ın kızının nikâhına, damat tarafının şahidi olarak katılmasını eleştirenlere karşı şöyle yazmıştım: **“Askeri vesayetten memnun olanlar istiyorlar ki, AKP iktidarının ilk yıllarındaki gibi, asker gözdağı versin, siyasete ayar çeksin.” (Delil-5)**

Ben her fırsatta, askeri müdahaleye karşı olduğumu söyledim, yazdım. Ergenekon ve Balyoz davalarını bu bakımdan önemsedim. AK Parti iktidara geldiğinde, hatta gelmeden önce Tayyip Erdoğan'ın önü kesilmek istendi. TCK 312'den mahkûmiyeti bu amaca yönelikti. Yaşar Büyükanıt'ın yayınladığı 27 Nisan e-muhtırası, **“Eşi başörtülü cumhurbaşkanı olmaz”** konuşmaları, Cumhurbaşkanlığı'na aday göstermek için Genel Kurul'da 367 oy gerektiğini vurgulayan Anayasa Mahkemesi kararı, Ergenekon ve Balyoz'dan önce ortaya

ıkan Nokta dergisinde yayınlanan Sarıkız darbe planı, zden rnek Günlükleri, AK Parti'nin başorts serbestisi getirmek için yaptığı anayasal düzenleme üzerine açılan kapatma davası, 1. Ordu'da etin Doğan'ın Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman'ın karşı çıkmasına rağmen düzenlediği Plan Semineri, bütün bunlar askeri vesayetin tezahrleriydi.

Bugün beni darbe teşvikliği, hatta darbenin asli faili olduğum gerekçesiyle yargılıyorsunuz. Gerçek olduğuna dair hiçbir itiraz bulunmayan o Plan Semineri belgelerinde söylenenleri hatırlıyor musunuz?

etin Doğan'ın 1. Ordu Karargahından organize ettiği Plan seminerinde, olasılığı en yüksek senaryo oyunuyla bir darbenin simülasyonu yapıldı. Konuşmalardan tek bir örnek vereceğim:

“...Kararın verildiği gece, önce liderleri hemen toparlamak lâzım. Süratle, bir gece yapılacak özel bir operasyonla bu liderleri toplayıp, yangını kaynağında halletmek gerek... Sokağa askerin inmesi, tankların ve zırhlı araçların dolaşmasıyla operasyon başlıyor Komutanım...”

Ben bütün bu darbe ve askerin siyasete müdahale girişimlerine karşı mücadele ettim ve meşru iktidarın yanında yer aldım.

Esas Hakkındaki Mütalâa'da belirtildiği gibi, amacım, bir kumpası aklamak değil, meşru iktidara atılan ermelere karşı durmaktı. şunu da hatırlatayım: Hâlâ etin Doğan ile bazı Balyoz sanıkları ve Ergenekon sanıkları yargılanıyor. İstanbul Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığı; Balyozda etin Doğan dahil 7 kişi hakkında beraat kararını bozu. AİHM'nin, adil yargılanma yapılmadı kararı üzerine de İlker Başbuğ ve Dursun iek'in de aralarında bulunduğu çok sayıda askerin dosyası Yargıtay'a gönderildi. Her şey bir kumpastan ibaret olsaydı, o davaların süratle düşmesi gerekmez miydi?

Ergenekon ve Balyozcuların adil yargılanmadığına, araya sahte belgeler karıştırıldığına inanıyorum. Zaten, yargılama safhasında sanık yakınları bana başvurduğunda, Sabah gazetesinde, onların yakınmalarını dile getirdim. İktidarı destekleyen yazarlar arasında benden başka hemen hemen kimse, davalardaki aksaklıkları yazmadı. Bunun örneklerini mahkemenize sundum. (Delil-6) Balyoz ve Ergenekon davalarındaki yanlışlara temas eden en az 40 yazım var. Sayın Savcı, Esas Hakkındaki Mütalâa'da **“Nazlı Ilıcak kumpası akılıyor”**

diye 4 tweet gösteriyor. Buna mukabil ben, Balyoz ve Ergenekon davalarındaki hataları eleştiren 40 yazımı kanıt olarak ortaya koyuyorum.

Ben Balyoz ve Ergenekon kumpasını aklıyorum... Öyle mi?

Bu iddiayı çökerten yazılarıma ne diyeceksiniz?

21 Kasım 2012 tarihli yazım:

“11 nolu CD ve içeriğinin sahte olduğuna dair iddialar 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından değerlendirilmedi; bazı tanıklar dinlenmedi.

Balyoz Darbe Planı'nın 11 nolu CD'den çıktığı belirtiliyor. Bu CD hangi bilgisayarda hazırlandı? Çünkü, 1. Ordu'daki ya da başka bir askeri mekânın bilgisayarıyla 11 nolu CD arasında bildiğim kadarıyla irtibat kurulamadı.”

16 Temmuz 2013 tarihli yazım:

“11 nolu CD'ye sahte denilmesinin sebebi şu: Oluşturma tarihi TÜBİTAK ve Emniyet kayıtlarına göre 5 Mart 2003. CD tek oturumda oluşturulmuş. Balyoz belgelerinin ıslak ya da matbu çıktıları yok, sadece dijital kayıt. Sanık yakınları soruyor: Balyoz CD'leri gerçekten 2003'te oluşturulmuşsa, içinden, daha sonraki tarihlere ait bilgiler nasıl çıkıyor?”

Oda TV operasyonu sonrasında, Adalet Bakanı Sadullah Ergin'i arayarak **“Zekeriya Öz'ün soruşturulmasını”** istedim. Bunu da yazdım. (Yazımın başlığı: **“Zekeriya Öz'e soruşturma açılmaz mı?”** / 5 Mart 2011) (Delil-7)

Erzincan Savcısı İlhan Cihaner'e kurulan kumpası da anlattım. (Yazımın başlığı: **“Erzincan, Erzurum ve Ergenekon”** / 23 Aralık 2009) (Delil-7)

Genelkurmay Adli Müşaviri Hıfzı Çubuklu hakkında tutuklama kararı çıkınca, o beni telefonla aradı. Ben de onu savunan iki yazı yazdım. (18 Ağustos 2011-12 Ağustos 2011) (Delil-7)

“İnternet Andıcı'yla kurulan 4 yeni site faaliyete geçmediğine göre, bunlar daha önce yayın yapan kara propaganda sitelerinin devamı gibi görülebilir mi? Sadece hukuka uygunluk

denetimi yapan Hıfzı Çubuklu, acaba nasıl bir amacın güdüldüğünden haberdar mıydı? Bu irtibat yeterince araştırıldı mı?” diye sordum.

FETÖ'nün amacı, bugün belirtildiği gibi Hıfzı Çubuklu'yu hapse attırıp, kendi adamlarına yer açmaksa, ben buna karşı çıktım. Yetkilileri uyardım.

Hanefi Avcı, cemaatin hedefindeki şahıstı. Oysa ben onun tutukluluğunun sona ermesi gerektiğini yazdım. (Yazımın başlığı: **“Avcı neden tutuklu?”** / 16 Ağustos 2012) (Delil-7)

Hakan Fidan cemaatin hedefindeydi. Ben Fidan'ın sivil bir şahıs olması sebebiyle askere tercih edilmesi gerektiği belirttim. 20 Ekim 2013 tarihli yazımı şöyle tamamlıyordum: **“MİT'in başında darbe yanlısı Teoman Koman olmasındansa, Hakan Fidan olsun. Biz de farkına varmadan bir sabah tank sesiyle uyanmayalım.”** (Delil-7)

Gördüğümüz gibi her fırsatta darbelere, askerın siyasete müdahalesine karşı çıktım. Kendimi hiçbir dönemde, o tarihte **“cemaat”** denen yapının amaçlarıyla bağımlı hissetmedim. Bağımlı hissetmediğim için, Fetö'nün hedefe koyduğu, kumpas kurduğu isimlere sahip çıktım yanlışlara parmak bastım.

Benim darbelere karşı duruşum bütün meslektaşlarım ve dostlarım tarafından bilinir. Onların tanıklıklarını da dosyaya sundum.

Kim bu gazeteciler? Ahmet Hakan, Taha Akyol, Oral Çalışlar, Güneri Cıvaoğlu, Ertuğrul Özkök, Mehmet Yılmaz, Rauf Tamer, Cengiz Çandar, Hıncal Uluç ve bir roman yazarı Ayşe Kulin. Hepsi beni eskiden beri tanıyor; geçmişimi ve darbe yapan askere duyduğum alerjiyi biliyor.

Benim 40 yıllık bir meslek hayatım var. Bu hayatım gözler önündeysen, darbeci diye suçlanmak, desteksiz ve kanıtsız bir iddiadan ibarettir. (Delil-8)

40 yıllık kani, olur mu yani?

- 5) İddialardan biri de, **Türkiye Cumhuriyeti'nin DEAŞ'a destek verdiğini söyleyerek**, ya da, **ülkenin baskı ve diktatörlükle yönetildiğini** yazarak darbeye zemin hazırladığım şeklinde...

Darbe suçlaması ciddi bir iddiadır. Cebir ve şiddet unsurları olmadan, iktidarı eleştiren bir yazı hiçbir zaman darbeye zemin hazırlamak şeklinde mütalâa edilemez. Ayrıca, hangi yazımda **“Türkiye, DEAŞ’a destek veriyor”** dedim? Defalarca talep etmeme rağmen, savcının iddiasını destekleyecek tek bir satır, mütalâada yer almıyor. Ben MİT TIR’ları konusunda yorum yaptım ama, Savcı Özcan Şişman’ın mahkemedeki ifadesine dayanarak, malzemenin **Ahrar-ı Şam’a** gittiğini belirttim; DEAŞ’a değil. IŞİD’in Türkiye’de himaye gördüğünü de gazete haberlerine dayanarak söylemiş olabilirim. O tarihte birçok gazetede, meselâ Gaziantep’te IŞİDçilerin tedavi görüp, sonra sınırimızdan geçerek Irak’a gittiği belirtiliyordu. Petrolün Türkiye üzerinden satıldığı iddia ediliyordu. Örnek:

- a) IMF’nin açıklaması: **“IŞİD günde 30 ilâ 80 bin varil ham petrolü, Lübnan, Ürdün, Irak ve Türkiye’ye satıyor.”**
- b) Savcılığın, IŞİD’in Gaziantep’teki yapılanması hakkında açtığı soruşturma dosyasındaki bir tespit: **“Örgüt militanları sınırdan geçirilerek Türkiye’de tedavi ettiriliyor.”**
- c) Gazeteci İsmail Saymaz’ın **“Türkiye’de IŞİD”** kitabı. Bu kitapta Saymaz, IŞİD’in, ülkemizde uzun süre çok rahat at oynatabildiğini, gözümüzün önündeki tehlikenin ihmaller zinciri yüzünden nasıl büyüdüğünü anlatıyor.

Türkiye’de ve dünyada herkesin konuştuğunu, yazdığını, ben yazınca suç işlemiş mi oluyorum? Kaldı ki, tekrar edeyim, böyle bir yazı örneğini, Savcılık sunmadığına göre, iddiası içi boş bir isnattan ibaret kalıyor.

Türkiye, terör örgütlerine silah verdi şeklinde bir yazım dosyada yok. Ama yakın bir tarihte Sabahta, Mehmet Barlas’ın böyle bir yazısına rastladım. Barlas İran’daki olaylara yaklaşırken itidalli davranmayı öğütlüyor. Suriye’deki hataların tekrarlanmamasını şu cümleyle tavsiye ediyor; **“Suriye’de muhalif gruplar diye terör örgütlerine destek verdiğimizizi, hata yaptığımızızı unutmayalım.”** (02/Ocak/2018 – Sabah)

Benim böyle bir yazım yok ama Barlas’ın var. Barlas, **Türkiye’nin Suriye’de terör örgütlerini desteklediğini iddia ediyor.** İfade özgürlüğü kapsamında değerlendirilemeyecek bir suç söz konusuysa, neden o yargılanmıyor da, benim, buna benzer bir ifadem dosyada bulunmamasına rağmen ben cezaevindeyim?

Ülkenin diktatörlükle yönetildiğini hiç söylemedim. Zaten Savcılık, bu iddiasını destekleyecek hiçbir yazı örneği de sunamıyor. Evet, hukukun askıya alındığını, yönetimin giderek otoriterleştiğini belirttim. Bunu kim söylemiyor ki?

Bunu söylemek suç ise, halkın en az % 50'sini cezaevlerine koymak gerekecek. Kaldı ki, diktatör demenin suç oluşturmadığına dair mahkeme kararı var.

- 6) Esas Hakkındaki Mütalâa'da Sayın Savcı şöyle diyor: **“Özgür Düşünce adlı programda, sanıkların hep birlikte darbe çağrısıyla subliminal mesaj içeren söylemlerde buldukları, bu söylemler kapsamında T.C. hükümetini ve Cumhurbaşkanı'nı tehdit ettikleri, darbe girişimini terör örgütüyle eylem ve fikir birliği içinde olmadan bilmelerinin ve bunu bir gün önce kamuoyu algısını şekillendirecek şekilde beyan etmelerinin mümkün olamayacağı...”**

O programda benim ağızından **darbe** kelimesi çıkmadığı gibi, Ahmet Altan'ın hangi bağlamda darbe konusuna girdiğini yukarıda izah ettim.

Ayrıca ben, Sayın Savcı'nın iddia ettiği gibi ne T.C. hükümetini, ne Cumhurbaşkanı'nı tehdit ettim. Ne söz konusu programda ne de bir yazımda. Ettimse, hangi cümle ile tehdit ettim bana söyler misiniz? Cumhurbaşkanı'nın hakkımda açtığı tek bir hakaret davası yok. Aksine, Gezi olaylarında Erdoğan ve ailesine yönelik hakaretleri sütunumda eleştirdim. (Delil-9) Sadece bir örnek vereyim;

“6 Haziran 2013 tarihli yazım; “Sanıyorlar ki Tayyip'in işi bitti. İktidar bir adım ötelinde. İyi niyetle başlayan eylemlerin bir yandan tahkir ve tezyif edici dile bir yandan da Türkiye'yi istikrarsızlaştırmaya yöneldiğini üzülererek görüyorum.”

Görülüyor ki Gezi olaylarında ülkemizin istikrarına sahip çıkıyorum.

Ayrıca, 14 Temmuz programının dökümü eksik olarak dosyada yer alıyor. O programda, defalarca hukukun üstünlüğü vurgulandı, 2 yıl sonra seçimlerin olacağı söylendi. Meral Akşener faktörüyle, mevcut iktidarın çoğunluğunu koruyamayacağından söz edildi.

Darbe olacağını bilen ve olsun diye subliminal mesaj verenler 2 yıl sonraki seçimlerde farklı bir iktidar tablosu ortaya çıkacağından söz eder mi?

14 Temmuz programının iddianamede yer almayan bölümünde ben aynen şöyle diyorum: **“Türkiye’nin itibarlı bir ülke olması için, demokrat bir ülke olması lâzım. Hukukun üstünlüğüne saygı göstermesi lâzım. Oysa tam tersi yapılıyor. Medya aleyhine açılmış bir sürü dava var.”**

Hukukun üstünlüğünü vurgulayan biri hakkında darbe için subliminal mesaj verdi denilebilir mi?

Ama Sayın Savcılar (İlk iddianameyi yazan savcı ile Duruşma Savcısı) lehimdeki sözlerimi, tweetlerimi, yazılarımı, tanıkları görmezden gelerek farklı bir algı yaratmaya çalışıyorlar.

Sanki ben darbe olacağını biliyordum da, subliminal mesaj veriyordum!!!

Hangi cümlem ya da tweetim darbenin olacağını bildiğimi gösteriyor? Bu hususta da bir sarahat yok. Her Perşembe Mehmet Altan’la birlikte yaptığımız bir program vardı. O Perşembe de Ahmet Altan’ı konuk ettik. Tesadüf ertesi gün darbe oldu.

Abdullah Gül bile, TBMM Darbe Komisyonu’na gönderdiği yazıda **“Örgütün TSK içinde bu denli yaygın olduğunu, darbe yapacak güce sahip olduğunu, ben dahil birçok kişi 15 Temmuz’a kadar bilmiyordu” demişti.**

Hükümet de bilmiyordu, MİT de, Genelkurmay da... Yoksa önlem alırlardı.

Onların bilmediği darbeyi ben nasıl bileyim?

- 7) Ben zaten 15 Temmuz Cuma sabah erkenden Bodrum’a gittim. Kendime güzel bir tatil programı yaptım. Önce Bodrum’da bir grupumu ağırlayacak ve 21 Temmuz’da hep beraber, Yunan adaları Kos ve Simi’ye gidecektik. Burada sözü, Esas Hakkındaki Mütalâa’da aleyhime delil olarak yer alan Office Bloknot’a getirmek istiyorum. Bu bloknota, yazılarımda belki kullanırım diye unutmamak için bazı konuları ve isimleri not aldığımı söylemişim. Aynı bloknotta Kos ve Simi seyahatimin de tarihleriyle yer aldığını gördüm. Ofis Bloknot çıktısını ancak elde edebildim; orada şöyle yazıyor: **“21 Temmuz Perşembe sabah Kos’a**

geçiliyor. 1 akşam Kos'ta konaklama. 22 Temmuz Cuma saat 16'da Simi'ye feribotla. Varış 17.30. O gece Simi'de konaklama. 23 Temmuz Cumartesi 9.25 ile Simi'den Kos'a dönüş. 10.55'te Kos'tayız. Ve Kos'tan dönüş.”

Sadece bu seyahat planı bile, benim darbeden ne kadar bihaber olduğumu ortaya koyuyor. (Delil-10)

Ayrıca her itirazımda **“kaçma şüphesi”** diyorsunuz ya, benim kaçmayı aklımın ucundan geçirmediğim de, darbe olur olmaz seyahat biletlerimi ve otel rezervasyonumu iptal etmemden belli. İptal belgelerini de mahkemenize sundum. Ayrıca darbe olunca, twitter üzerinden **“Nazlı Ilıcak kaçacak”** diye yayın yapanlar vardı. Onlara kaçmaya hiç niyetim olmadığını Bodrum'daki evimde hadiseleri izlediğimi belirten deniz kenarındaki bir fotoğrafımla tweet attım. Aynı şeyi 19/Temmuz/2016 Özgür Düşünce'deki köşe yazımda da yazdım. (Delil-11)

Bodrum'daki evimde 25/Temmuz/2016 tarihinde arama kararı alınmış, o gün ben bir arkadaşımında kalıyordum. Haber alınca hemen ertesi gün 26/Temmuz/2016 tarihinde sabah saat 08:00'de Bodrum merkezde bulunan Emniyet Müdürlüğüne teslim olmaya gittim.

Darbeyi bilmiyordum, kendime çok cazip bir seyahat planı yapmışım ve darbe olur olmaz yanlış değerlendirilir düşüncesiyle seyahatten vazgeçtim.

Adı sıkıyönetim listelerinde geçen bazı askerler, **darbe gecesini tatil yöresinde buldukları** gerekçesiyle ya da Yargıtay 16. Ceza Dairesi'nin kararına dayanılarak tahliye edilmiştir. Yargıtay 16. Ceza Dairesi, **“isimlerinin sıkıyönetim listesinde olması tek başına bir suç teşkil etmez”** kararını verdi. Bu kapsamda sıkıyönetim atama listesinde ismi geçen, generaller tahliye edildi. Aralarında İstanbul Sıkıyönetim Komutanı olarak atanacağı belirtilen Erdal Öztürk de var. Akıncı üssü baskınına katılan erler bile, emre itaat ettikleri gerekçesiyle tahliye ediliyor. Darbe konusunda askerden şüphe edilmiyor, gazeteciden ediliyor. (Delil-12)

Yargıtay 16. Ceza Dairesi, “generalin isminin sıkıyönetim listesinde olması tek başına suç teşkil etmez” dedi. Tamam da aynı daire, Basın hürriyeti kapsamında kullanılan hakların, anayasayı ihlal suçu kapsamında değerlendirilemeyeceğini de söyledi. Hatta Yassıada hukukunu eleştirdi. Ben de tatil yöresindeydim darbe olduğunda. Üstelik seyahat planlarım

vardı. Asker değil, 40 yıllık, 70 yaşında bir gazeteciyim. Ve gerçekten anlamıyorum nasıl darbeyle, laik cumhuriyeti yıkıp yerine cemaat diktatörlüğü kurmak istemek isnadıyla karşı karşıyayım.

- 8) Esas Hakkındaki Mütalâa'da yer alan Office Bloknot delili üzerinde biraz daha duracağım. (Delil-13)

Sayın Savcı şöyle diyor: **“Not defterinin 29’uncu sayfasında, haklarında terör örgütü faaliyeti çerçevesinde önceden işlem yapılan emniyet ve medya mensuplarının isimlerinin yer aldığı...”**

Dediğim gibi, yazı yazarken unutmamak için bir deftere not alma itiyadım var. 29’uncu sayfada, Ahmet Altan, Baransu ve Yasemin Çongar’ın yargılandığı davada, gazetecilerin lehine açıklamalarda bulunan uluslararası kuruluşların ismini yazmışım. J. P Gazetecileri Koruma Cemiyeti, Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü, Uluslararası Yazarlar Birliği, Pen, Avrupa Konseyi Medya Özgürlüğü Platformu gibi.

Bu notlar darbeyi bildiğimi, ya da darbecilerle birlikte hareket ettiğimi mi gösteriyor ya da FETÖ’ye destek verdiğimi mi?

Belli ki onların yargılanmasına tepki gösteren, gazetecileri savunan uluslararası kuruluşların isimlerini not almışım. Aynı sayfada Yakup Saygılı ve Yasin Topçu’nun da adı var. Herhalde yazacağım bir yazıda, takılmayayım diye isimlerini not almışım. Gene aynı sayfada Ali Tatar, Kuddusi Okkır, Toygun Atilla’nın isimleri de mevcut.

Bu neyi ifade ediyor? Kendi özel defterim ve tamamen hatırlama kastıyla yazılan isimler. O defterin başka sayfalarında başka isimler de var.

Meselâ **“Veli Küçük Bilecik’te”** yazmışım. **“Firuze Plakçı şirketi”** yazmışım. Engin Dinç, Ahmet İlhan Güler, yazmışım. Celalettin Cerrah yazmışım. Erhan Tuncel, Yasin Hayal yazmışım. Şebnem Korur Fincancı, Ahmet Nesin, Erol Önderoğlu yazmışım. Ergun Babahan, Ömer Laçiner yazmışım. Erol Evgin yazmışım. Mustafa Ceceli yazmışım. Atilla Sertel yazmışım. Abdurrahman Alagöz yazmışım. Cemil Barlas, Fuat Uğur, Melih Altınok yazmışım. İbrahim Sezer, Aziz Takçı yazmışım.

Ahmet Altan, Baransu, Yasemin Çongar yazmak suç mu teşkil ediyor?

Esas Hakkındaki Mütalâa'da, Bloknot'un 9'uncu sayfasında ise terör örgütünün övüldüğünden söz ediliyor.

Müsaade ederseniz terör örgütünün övüldüğü iddia edilen 9'uncu sayfayı okuyorum: “***Can Erzincan RTÜK karartma; *Cihangir Firuzağa'da içki MOBESA içilen bir plakçı şirketin basılması. *RTE Topçu Kışlasının yapılacağını; *ÖSYM; *Foreign Pollicy dergisi, John Hannah'ın yazısı (Dick Cheney'in Ulusal Güvenlik danışmanı) RTE=Tehlikeli şahıs, Erdoğan problemi metastaz yapıyor; *Avrupa Parlamenterler Meclisi Konseyi Genel Kurul 24'e karşı 96 oyla kabul; Hukuk erozyona uğruyor, demokrasi tehdit altında, Her şey 17-25 Aralık'ta 4 bakan ve Erdoğan'ın oğluyla yolsuzluk dosya başladı; *Özgür Gündem nöbetçi Gen. Yayın, 42, Ahmet Nesin, Prof. Şebnem Korur Fincancı (insan hakları), Erol Önderoğlu (Sınır Tanımayan)”**

Şimdi sormak istiyorum acaba bu satırların hangisi terör örgütüne övgü mahiyetindedir?

Elime Office Bloknot çıktısı yeni geçtiği için, o cümlelerle neyi kastettiğimi ancak anladım. “**RTE=Tehlikeli şahıs**” ya da “**hukuk erozyona uğruyor, demokrasi tehdit altında**” veya “**her şey 17-25 Aralık'ta başladı**” diyen ben değilim. O sayfada, Foreign Pollicy dergisindeki John Hannah'tan (kendisi Dick Cheney'in Ulusal Güvenlik danışmanı) ve Avrupa Parlamenterler Meclisi'nin 24'e karşı 96 oyla aldığı bir karardan söz ediyorum. İşte bu sözlerin bir bölümü John Hannah'a ait, bir bölümü Avrupa Parlamenterler Meclisi'ne. Ofis Bloknotta 9. Sayfayı okursanız, o sözlerin John Hannah'a ve Avrupa Parlamenterler Meclisine ait olduğunu hemen anlarsınız.

Maalesef Sayın Savcı, mütalâasında, John Hannah'tan ve Avrupa Parlamenterler Meclisi'nden söz etmediği ve ben de Ofis Bloknot fotokopisine ancak ulaşabildiğim için, şimdi size bu bilgiyi verebiliyorum.

O sözler zaten suç teşkil etmiyor; hiçbir surette FETÖ övgüsü içermiyor. Ayrıca bana ait de değil. Örgütsel amaç da taşıyor.

Sayın Savcı'nın lehteki delilleri ve gerçekleri saklayarak, mahkemeyi karanlıkta bırakmaya yönelik bir davranış içine girdiğini müşahade ediyorum. Darbe aleyhine yazılarımı ve tweetlerimi gizledi, Office Bloknok'ta yer alan seyahat planımı gizledi, John Hannah ve Avrupa Parlamenterler Meclisi'ne ait hükümete yönelik eleştirileri benim sözlerim gibi, üstelik FETÖ'ye övgü gibi sundu. Adaletin gerçekleşmesine hizmet edeceğine, adaleti karanlıkta bırakmaya çalışıyor.

- 9) **Para konusuna gelince...** Koza İpek Basın Sanayi AŞ'den 15 ayrı işlemde aldığım 342 bin lira, 15 aylık maaşımdır. (Delil-14)

Mehmet Fuat Aksoy, bir dönem avukatlığımı yapmıştır. 2 ayrı işlemde 9 bin lira tazminat davasından kazandığım paradır.

Benim, cemaatle hiçbir para alışverişi olmamıştır. Zaten Bank Asya'ya hiçbir zaman para yatırmadım. Bank Asya'dan kredi kullanmadım.

- 10) Benim darbe teşebbüsünü önceden bildiğim iddiası, **26 Temmuz 2006 ile 16 Aralık 2015 arasında örgütün üst yöneticisi olduğu şimdi anlaşılan 5 kişiyle olan telefon irtibatıma dayandırılıyor.**

Telefon irtibatım olduğu söylenen kişiler, hayatın doğal akışı içinde görüşebileceğim kişiler. Kim bunlar? Bir dönem Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Başkanı olan **Harun Tokak**. Bugün gazetesinde patronum olan **Akın İpek**. Zaman gazetesinin Genel Yayın Müdürü, meslektaşım **Ekrem Dumanlı**. 2000'li yıllarda bir süre avukatlığımı yapan **Abdülkadir Aksoy**. Dergi Grubu Başkanı **Halit Esendir**.

Görüşme adedi, yıllara göre dağılımı, görüşme sıklığı, süreleri hiç belirtilmiyor. Dosyadaki delil klasörüne bakıldığında çok silik olduğu için okunamamaktadır. Ayrıca, **darbe hazırlığının 1 Kasım 2015 seçimleri sonrasında başladığı ileri sürüldüğüne göre, benim niçin yukarıdaki 5 kişiyle 2016 yılına dair iletişim bilgilerim yok?** Demek 2016 yılında onlarla hiç konuşmamışım. Zaten iletişim bilgilerimin olduğu 2006 ilâ 2015 arasındaki görüşmelerim 5'i, 10'u geçmez. **Abdülkadir Aksoy** ile, bazı basın davalarımla ilgili birkaç görüşme yapmış olabilirim. **Akın İpek** ile, ya 2, ya da 3 kere telefonla konuşmuşumdur. Patronum olmasına rağmen, hiçbir irtibatım, dostluğum yoktu. **Halit Esendir**'i tanımıyorum;

daha doğrusu hatırlayamıyorum. Muhtemelen ya o beni 1-2 kere aramıştır. Belki ben, dergide çıkan bir haber hakkında malûmat almışım. **Harun Tokak**'la Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı yöneticisi olduğu dönemde 5-10 kere görüşmüş olabilirim. Benim gibi onlarca gazetecinin, mesleki sebeplerle Tokak'la teması mevcuttu. Sonra Tokak, Vakıf'tan ayrıldı; yurt dışına gitti. Ondan sonra hemen hemen hiç görüşme fırsatımız olmadı. **Ekrem Dumanlı** ile de hiçbir dostluğum yoktu. Tutuklandığı zaman bir kere aramış olabilirim. Bir kere de ben Sabah gazetesinden çıkarılınca bana Zaman gazetesinde çalışmamı teklif etti. Ben, Zaman'ı cemaat gazetesi gibi gördüğümden, Erhan Başyurt'un Bugün gazetesi için yaptığı teklifini tercih ettim.

5 kişiyle hangi yıl, kaç kez görüştüğümün malumatı verilmiyor. Ama darbe yılı olan 2016'da görüşmediğim çok açık. HTS kayıtları onlarla bir irtibatımın bulunmadığını ortaya koyuyor. O 5 kişi hayatın doğal akışı içinde, mesleğimle ilgili olarak görüşebileceğim kişilerdir. O tarihte hiçbirinin terör örgütü üst yöneticisi olduğu bilinmemektedir. Keşke bu 5 kişinin o tarihler arasında başka kimlerle görüştüğü de KOM'a sorularak HTS kayıtları alınsaydı. O zaman benim temasımın çok sınırlı olduğu ortaya çıkardı. Kaldı ki, madem bu kişiler terör örgütü üst yöneticisiydi, niçin serbestçe dolaşıyorlardı? Haklarında teknik takip ya da iletişimin izlenmesi gibi bir uygulama mevcut muydu? Mevcut değilse, terör örgütü üst düzey yöneticilerini izlemeyen, telefonlarını dinlemeyen, onları tutuklamayan devlet görevlileri sorumlu. İzleniyorsa, benim konuşmalarım da dinlemeye takılmıştır ve içerikleri bellidir. Sayın Savcı içeriklerini temin etsin ve benim bu örgütten talimat aldığımı somut kanıtlarıyla ortaya koysun. Devlet görevlileri, biz onları teknik takibe almadık, zira örgüt üst yöneticisi olduğunu bilmiyorduk diyorlarsa, **“Onların bilmediğini ben nasıl bilebilirim?”** diye sormak hakkım.

Madem ben FETÖ üyesi olmamakla birlikte onlar adına suç işlemek için onlara bilerek ve isteyerek yardım etmek için kurgulanmış bir aparatım, öyleyse neden Bylock'um yok? Talimatları Bylock'tan almak daha kolay olmaz mıydı? Bu kadar itirafçı çıktı, bunca gizli toplantı ifşa oldu, niçin hiçbirinde benim adım geçmiyor?

Kimden ne talimat almışım? Kimin haddine bana talimatla yazı yazdırmak? Hiç kimsenin haddi değil bana talimat vermek.

11) Sayın Savcı delilleri yetersiz bulmuş olacak ki, son anda dosyaya yeni bir kanıt eklemiş.

1/9/2015'te Ergün Yüksel isimli tanımadığım şahıs, örgüt üst düzey yöneticilerinden Erkam Tufan ile görüşüyor.

Ergün Yüksel, Erkam Tufan'a şöyle diyor: **“Abzürd bir teklifim var. Ancak bizim seslendirmemiz doğru değil. Nazlı hanım ya da Can Dündar gibi birilerinin söylemesi faydalı olur. Bundan sonra hangi gazete baskın yerse, ertesi gün bütün gazeteciler o gazetenin yüzünü aynen bassın.”**

İyi ama, iki kişi arasındaki konuşma beni nasıl bağlar? Ben böyle bir yazı kaleme aldım mı? Hayır... Belli ki, adı geçen Can Dündar, Mehmet Altan, Taha Akyol ve benim gibi isimleri özgürlük mücadelesi veren aydınlar olarak görüyorlar ve medya özgürlüğünü savunmak üzere bize müracaat edebileceklerini düşünüyorlar.

Aynı Özgür Gündem'deki nöbetçi genel yayın yönetmenliği gibi. Medyada böyle temaslar olur. Ama Sayın Savcı'nın verdiği örnek havada kalıyor: **Ne bana böyle bir teklif geldi, ne de ben ayakları yere basmayan böyle bir teklife destek verdim.**

Gene birilerinin Bylock konuşmasında benim bir kere daha adım geçmiş. Ama Sayın Savcı, lehte değerlendirilebilir düşüncesiyle bu bilgiyi heyetinizden saklamış.

Olay şöyle... Ahmet Hakan Gülen'e yönelik ağır bir yazı yazmış. Bylock üzerinden 2 kişi, ne yapacaklarını konuşuyorlar: **“Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, kurumsal olarak Mehmet Ali Yalçındağ'ı, Sedat Ergin'i, Taha Akyol'u arasın, Ahmet Hakan'ı şikâyet etsin. Zaman gazetesinden Abdülhamit Bilici, Ahmet Hakan'ın üslûpsuzluğuna tepki versin. Hürriyet'in Okur Temsilcisi'ne başvuralım. Bir de kabul ederse, Nazlı Ilıcak'a, şahsi ilişkisiyle Ahmet Hakan'ı aramasını teklif edelim”** diyorlar.

Bakın benim için ne diyorlar: **“Kabul ederse...” “teklif edelim”**

Demek ben FETÖ'den ya da onların üst düzey yöneticilerinden talimat alan biri değilim. Ama Esas Hakkındaki Mütalâa'da bu önemli detaya yer verilmiyor. Benden ancak rica edebilirler. **“Kabul ederse”** ve **“teklif”** sözü bunu gösteriyor. Ama Sayın Savcı bunu gizliyor. Örgüt sempatzanına veya üyesine rica mı edilir?

Bu noktada size bir başka Yargıtay kararını daha hatırlatmak isterim. Yargıtay 16. Ceza Dairesi, 18 Temmuz 2017’de, Ergenekon kumpası kapsamında gizli tanıklarla ilgili kararında, **örgüte üye olmamakla birlikte, örgüt adına suç işlemenin** unsurlarını şöyle belirliyor:“**Kişiler, örgüte duydukları sempatinin etkisiyle veya bir yarar sağlama amacıyla, örgüt adını kullanarak suç işleyebilirler. Bu halde, örgüt üyesi olmayan kişinin, örgüt adına suç işlemesinden söz edilebilir. Dairemizce benimsenen yargısal yerleşik uygulamalara göre, örgüt üyesi olmayan bir kişinin, örgüt adına suç işlediğinin kabulü için, bu suç işlemesinin örgüt tarafından İSTENMESİ, ya da örgütün BİLGİSİ DAHİLİNDE GERÇEKLEŞTİRİLMİŞ olması gerekmektedir. Doğal olarak bu suçu işleyen de BU BİLİNÇLE işlemesi aranır.**”

Ben hiçbir suç işlemedim. Dolayısıyla örgüt adına da suç işlemiş olamam. Sadece güncel olayları muhalif bir bakış açısıyla yorumladım. Bu noktada, Anayasa Mahkemesi’nin Şahin Alpay ve Mehmet Altan kararlarına değineceğim.

Anayasa Mahkemesi, Şahin Alpay kararında şöyle diyor: “Başvurucunun, ülke gündeminde yer alan güncel bir konuda, kamuoyunun bir kısmının ve muhalefet liderlerinin dile getirdiklerine benzer görüşlerine yer verdiği yazılarının, **FETÖ/PDY’nin amaçlarına hizmet etmek için yazıldığı iddiası, somut olgularla açıklanmamıştır.** Başvurucunun, bu görüşlerini Zaman gazetesinde yayınlanan yazılarda dile getirmiş olması da, yazıların FETÖ/PDY’nin amaçları bilinerek, bu amaçlar doğrultusunda kaleme aldığına dair tek başına yeterli bir olgu olarak değerlendirilemez.”

Üstelik ben Zaman gazetesinde de yazmadım. Kendi hesabımdan düşüncelerimi belirten tweetler attım. Anayasa’nın 26’ncı maddesinde koruma altına alınan düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetini kullandım. Bana yöneltilen iddialar esas itibariyle bu muhalif tweetlere dayandırılıyor.

Anayasa Mahkemesi, suç işlendiğine dair belirtilerin somut olgularla ortaya konulması gereğine işaret ediyor.

Anayasa Mahkemesi, “**İfade ve basın özgürlüklerine müdahale eden tedbirin, zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve başvurulacak en son çare olması**” gerektiğinin de altını çiziyor. Ayrıca, “**Zorunlu müdahaleye gerekçe gösterilen ifadelerin, hangi bağlamda kullandığı göz ardı edilmemeli, söz konusu ifadeler, bağlamından koparılarak, tek**

başına değerlendirilmemelidir” diyor. Yani, İsmail Saymaz’la Twitter üzerinden yürüyen bir tartışmada, benim Avrupa Birliği’nin Ergenekon ve FETÖ’ye bakış açısına dair bir tespitimi, o tartışma ortamından soyutlayarak, durup dururken cemaate arka çıkmışım gibi yorumlayamazsınız. Anayasa Mahkemesi, “İfade ve basın özgürlüğüne müdahale eden tedbir, **zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılamalı** ve başvurulacak en son çare **niteliğinde olmalıdır”** görüşünü seslendiriyor ve Şahin Alpay’ın, kamuoyunun bir kesimi ile muhalefet partilerinin dile getirdikleri benzer görüşleri yazması nedeniyle hakkında tutuklama tedbirine başvurulmasının, hangi toplumsal ihtiyaçtan kaynaklandığı ve demokratik toplum düzeninde neden gerekli olduğunun anlaşılamadığını hatırlatıyor.

Anayasa Mahkemesi, Mehmet Altan kararında da benzer tespitler yapıyor. AYM’nin arasından AİHM kararı geliyor. Malum, AİHM, Abdullah Öcalan hakkında **yeniden yargılanması** ya da **dosyanın yeniden açılması** kararını vermişti. AİHM kararı paralelinde, **dosya yeniden** açıldı ve **yargılama dosya üzerinden** yapıldı. Öcalan’da bile AİHM kararı uygulandı. Zaten bugüne kadar Anayasa Mahkemesi kararının da uygulanmadığına hiç şahit olmadık. Türkiye’nin âli menfaatlerini düşünerek, AYM’nin ve AİHM’in ilkeleri çerçevesinde demokratik hukuk devletine yakışan bir değerlendirme yapacağınızı umuyorum.

Velev ki Sayın savcı ve Yüksek Heyetiniz, muhalif yazılarımın suç teşkil ettiğini kabul etse dahi, örgüt adına suç işlediğimi ileri sürebilmek için, FETÖ’den **talimat aldığımı**, eleştirilerimi bu **talimat doğrultusunda** ve onların **amacına hizmet kastıyla** yazdığımı, somut delillerle ortaya konulması icap etmektedir.

Bu yüzden, iki örgüt mensubu arasında geçen Bylock yazışmalarında “**Nazlı Hanım kabul ederse, Nazlı Ilıcak’ın şahsi ilişkisi ile Ahmet Hakan’ı araması için teklif edelim...**” cümlesi çok önemlidir. Bana talimat verilemeyeceğinin somut bir delilidir.

Türk Ceza Kanunu sadece, örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemeyi değil, örgüte bilerek isteyerek, amacını gerçekleştirmesi kastıyla yardım etmeyi de suç saymıştır.

Yargıtay 16. Ceza Dairesi’nin 2015/3 Esas, 2017/3 numaralı kararında örgüte bilerek, isteyerek yardım etmenin unsurları belirtiliyor:

“Silahlı terör örgütü üyesi olmayıp, amacını bilerek, örgüte silah temin eden, nakleden, depolayanlar; terör örgütlerine para, taşınır ya da taşınmaz madde veya gayri maddi her türlü mal, hak, alacak ile, bunları temsil eden her türlü belgeyi sağlayanlar; örgüte ya da örgüt

üyelerine, barındırma, nakletme, istihbari bilgi temin etme, onların yakalanmalarını engelleme gibi yardımda bulunanlar, TCK kapsamında örgüte yardım suçunu işlemiştir.”

Yargıtay’ın sıraladığı eylemlerde, **yazı yazarak, tweet atarak** bir örgüte yardımda bulunulur diye bir tespit mevcut değil.

Yargıtay 16. Ceza Dairesi’nin 2015/3 Esas kararından okumaya devam ediyorum:

“Kişi, örgütün işlediği somut fiili bilmeseyse bile, terör örgütü olduğunu, sağladığı yardımın örgütün yararına kullanılacağını bilmeli ve bu irade ile hareket etmelidir. İnsani mülahazalarla yapılan yardımlar örgüte yardım suçunu oluşturmaz.

Örgüte yardım suçunda manevi unsurun oluşması için, genel kasıt yeterli değildir. Özel kasıt ile işlenen bir suçtur. **Fail, örgütün amacını gerçekleştirilmesine katkı sağlamak kastı ile hareket etmelidir.** Başka bir ifadeyle, **yardım fiilinin, örgütün, suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgüt olduğu bilinerek gerçekleştirilmiş olması** gerekmektedir. Aynı zamanda bu yardımın, örgütün amacını gerçekleştirmeye **hizmet eden bir yardım olması** icap etmektedir. Yardımın, insani mülahazalarla değil, **örgütün amacını gerçekleştirme gayesiyle** yapılması hususunda ortak bir kanaat mevcuttur.”

Demek, Yargıtay 16. Ceza Dairesi’ne göre, benim, suçlanabilmem için, bu örgütün terör örgütü olduğunu, sivil ve askeri bürokrasiyi ele geçirerek bir cemaat diktatörlüğü kurma amacını taşıdığını bilmem, benim de bu amacın gerçekleşmesini sağlayacak faaliyetlerde bulunmam gerekiyor.

Yargıtay 16. Ceza Dairesi, aynı kararında çok önemli bir noktaya parmak basıyor: “Legal zeminde faaliyet gösteren ve nihai amacı gizli tutulması nedeniyle açıkça bilinmeyen yapılara dahil olan ya da yardım edenlerin –**bu suçların doğrudan kasıt ve özel saikle işlenebilen suçlar olduğu hususu da gözetildiğinde-** hukuki durumlarının kusurluluk ve **hata** bağlamında değerlendirilmesinde zaruret vardır. Eğitim-öğretim faaliyetleri, sivil toplum ve meslek kuruluşları, yerel ve uluslararası ticari işletmeler, basın-yayın ve medya organları gibi legal yapılar, Abant toplantıları, Türkçe Olimpiyatları benzeri prestijli organizasyonlar üzerinden oluşturulan sempatican halkasından insan ve maddi kaynak devşiren FETÖ/PDY’nin başlangıçta bir ahlâk ve eğitim hareketi olarak ortaya çıkması ve toplumun her katmanının büyük bir kesimince böyle algılanması da, toplumsal bir gerçekliktir. Yeterli güce ulaşıncaya kadar, alenen kriminalize olmamaya çalışan örgütün, silahlı bir terör örgütü

olduğunun bilinip bilinmediği, toplanan deliller muvacehesinde ve TCK 30'uncu madde kapsamında değerlendirilmelidir.”

Bu noktada, Daire, örgüt lideri Fethullah Gülen hakkında, Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen ve Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından onanarak kesinleşen **beraat kararına** da dikkat çekiyor. Devlet kadrolarını ele geçirmek için örgüt kurma ve yönetme iddiasından, Fethullah Gülen'in 2008 yılında aklandığını hatırlatıyor.

Yargıtay 16. Ceza Dairesi, Milli Güvenlik Kurulu'nun 20 Nisan 2015 ve 26 Mayıs 2016 tarihli kararlarına da değiniyor. MGK'nın bu tarihteki açıklamalarının gözardı edilmemesi gereğine de işaret ediyor.

Gerçekten MGK, cemaat için önce **“legal görünümlü illegal yapı”** dedi; ardından 26 Mayıs 2016'da **“terör örgütü”** tanımını kullandı. Ama niye terör örgütü bunu açıklamadı. Netice itibariyle bu bir yargı kararı değildi. Ve toplumun her kesiminden itirazlar yükseldi. Eğer MGK kararlarını, yargı kararı gibi bağlayıcı kabul edecek olsak, 28 Şubat MGK kararlarını da itirazsız benimsememiz, İmam Hatiplerin orta kısımlarının kapatılmasını yada **“yeşil”** sermayeye karşı güdülen düşmanlığı onaylamamız icap ederdi. Oysa şimdi o MGK kararlarına imza atan 28 Şubatçılar darbeden yargılanıyor.

Yargı kararı ile MGK kararını birbiriyle karıştırmamalıyız. Nitekim 4 Ağustos 2004 MGK'sında da FETÖ'nün gizlice örgütlenip, İran'daki Molla rejimine benzer bir rejim kurmak istediği uyarıları yapıldı. Şöyle denildi: “İran'da şartlar hazırlandıktan sonra, Humeyni'nin dönüşünün sağlanmasına benzer bir rolün Gülen için hazırlanmış olabileceği değerlendirilmektedir. Gülen Grubu, dini esaslara dayalı bir devlet düzeni kurmayı amaçlamaktadır. Devlete karşı savaş vererek, amacına ulaşmanın yıpratıcı olduğunu bilerek, sistemle ters düşme yerine onunla barışık ama onu içten içe ele geçirici bir politika yeğlemektedir.”

Bugün ne söyleniyorsa, 2004'te aynı şeyler söylenmiş; siyasi iktidar uyarılmış. Ama AK Parti iktidarı bu uyarılara, o günkü vesayet odaklarından kaynaklandığı için inanmadı; 28 Şubat hatta çok daha öncesinden itibaren dinin her türlü tezahürünü tehlikeli bulan bu zihniyete güvenmiyordu. Onun için inanmadı.

Bunu şunun için anlattım. MGK her şey demek değildir. Hiçbir bağlayıcılığı yoktur. Tavsiye kararları verir. Siyasi konjonktüre göre de kararları değişir.

Madem 28 Şubat'a atıfta bulundum, bir noktayı sizlere hatırlatmayı faydalı buluyorum. RefahYol hükümetinin yıkılmasında, cemaatin de rolü olduğu, hatta Gülen'in Hürriyet gazetesine bir beyanat vererek "**Madem beceremiyorsunuz, artık gidin**" dediği belirtiliyor. O gün Gülen 28 Şubat karşısında çok ılımlı hatta, hükümeti istifaya davet etmek suretiyle onaylayıcı bir tavır takınmıştı. Benim 28 Şubat'a karşı mücadelem ise, herkes tarafından bilinmektedir. Demek Nazlı Ilıcak, Gülen'in ve cemaatin amacına değil, sadece kendi doğrularına hizmet ediyor.

Yanlış anlaşılmasın, ne suç işlendiğimi ne de örgüte **yardım** ettiğimi kabulleniyorum. Yargıtay kararından bahsetmemin sebebi, bana isnat edilen suçlamaların ne kadar tutarsız, ne kadar afaki ve hukuki temelden mahrum olduğunu göstermek.

Yargıtay, terör örgütünün amacı doğrultusunda **suç işlemenin** ya da örgütün amacının gerçekleşmesine **yardım etmenin** çerçevesini yukarıda anlattığım şekilde çiziyor.

Görüldüğü gibi not tutmak, yazı yazmak ve tweet atmak, tartışma programlarında görüşlerini ifade etmek gibi faaliyetler bu çerçevenin içinde yer almıyor.

FETÖ'nün amacı üzerinde durmak isterim. Zira, benim suçlanabilmem için, FETÖ'nün terör örgütü olduğunu bilmem ve bu amaç doğrultusunda suç işlemem ya da bu amacın gerçekleşmesine bilerek, isteyerek yardım etmem lazım.

FETÖ'nün amacı, Emniyeti, Yargıyı, Türk Silahlı Kuvvetlerini, Dışişleri kadrolarını, TRT'yi, kısacası devletin sivil ve askeri bürokrasisini ele geçirmek, sonra da, iddianamelerde "**cemaat diktatörlüğü**" ya da "**teokrasi**" diye adlandırılan bir rejim kurmak.

Size soruyorum: Benim bu amaç suçu –**yani cemaat diktatörlüğünü**– benimsemem ve bilerek isteyerek katkıda bulunmam mümkün mü? Böyle bir iddia sizce mantıklı mı?

Ayrıca, yazı, tweet ve televizyon tartışmaları gibi gazetecilik faaliyetleri, bu amaç suçun gerçekleşmesine hizmet edecek, yardımda bulunacak, FETÖ'nün devlet kadrolarını ele geçirmesini sağlayacak bir nitelik taşıyor mu? Bu amaca ulaşmaya elverişli mi? Zekeriya Öz'le çektiğim kartopu fotoğrafı yüzünden mi, 2010 referandumu sonrası atanan 160 Yargıtay üyesi hükümet ve cemaat arasında pazarlık konusu oldu? Ya da ben o fotoğrafı çektiysem, 2010'da yeni HSYK kurulduktan sonra, Danıştay üyeleri cemaat ile hükümet arasında paylaşılmayacak mıydı? Evet 2010'da HSYK'nın dar yapısı kırılсын, bütün hâkim ve

savcıların önü açılsın diye referandumda evet oyu kullandım. Ama 15 Temmuz sonrası, tutuklanan İbrahim Okur, Ahmet Hamsici, Kerim Tosun ve Kemal Özçelik gibi HSYK üyeleri ile Başbakanlık Başmüşaviri Birol Erdem'in itirafları, Adalet Bakanı Sadullah Ergin ve müsteşar Ahmet Karaman'ın bilgisi dahilinde, böyle bir paylaşımın gerçekleştirildiğini ortaya koydu. Bundan benim haberim yoktu. Olsaydı, zaten hiçbir şekilde 2010 referandumunda evet oyu kullanmazdım. Çünkü ben yargının bağımsız ve tarafsız olmasını her zaman savundum.

Sorularıma devam ediyorum.

Ben **“Ergenekon sayesinde askeri vesayet sona erdi”** tweetini attığım için mi, hızlandırılmış terfilerle Fetöcüler general yapıldı?

Ben **Ahmet Altan'ı gözlerim kapalı** dinlediğimden dolayı mı, İbrahim Şahin TRT Haber'i FETÖcülerle dolduruverdi?

Dışişleri'ndeki memurların 1/3'ünün FETÖcü olmasının sebebi, sınav sisteminin değiştirilmesi ve Mülakat Komisyonu'nun daraltılarak 5 kişiye indirilmesi mi, yoksa benim Ofis Bloknot'a Yasemin Çongar, Ahmet Altan ve Sınır Tanımayan Gazeteciler notunu düşmem mi?

Emniyet kadroları FETÖcülerle doldurulmuş. Dönemin Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner'in uyarısına rağmen, Balyoz sanıklarının tutukluluk halleri sürdürülmüş, bunun neticesi olarak, tutuklu generaller emekli edilmişler; yerlerini FETÖcüler almış. Ben; Işık Koşaner'in uyarılarını dinlemeyin, generaller tutuklu kalsın diye yazı mı yazdım?

Atamaları yapan yetkililer yerine, gazeteciler, **FETÖ'nün devlet bürokrasisini ele geçirme** şeklinde özetleyebileceğimiz amaç suçuna ortak edilmek isteniyor.

Anayasa Mahkemesi'ne atanma şartlarına uymayan Bylock kullanıcısı Alparslan Altan'ı, önce Denizcilik Müsteşarlığı'na atayan, 31 gün sonra da Anayasa Mahkemesi üyeliğine getiren ben miyim, Ahmet mi, Mehmet mi, Abdullah Gül mü?

Onlar aldanmışlar. Sınav hilelerinin peşine düşüp sorumluları bulmaya çalışmamışlar. Liyakatı gözardı etmişler. Peki, cemaatin, devlet içinde yaygın bir biçimde kadrolaşmasında biz gazetecilerin ne sorumluluğu var?

Her terör örgütü bir **amaç suçu** gerçekleştirmek için kurulur. FETÖ'nün amacının da sivil ve askeri bürokrasiye kendi adamlarını yerleştirmek, yeterli güce ulaşınca da, cemaat diktatörlüğünü kurmak olduğu ortaya çıktı. Bir gazetecinin attığı tweetler ya da yorumları, zaten bu amaç suçu gerçekleştirmeye elverişli değil. Öyleyse neyle suçlanıyoruz? Kaldı ki, ben toplumun büyük kesimi gibi, Gülen cemaatinin amacını, **kaliteli eğitim, fakirlere yardım, dine hizmet** olarak biliyordum. Onların amacının, devletin kadrolarını gizlice ele geçirmek olduğu iddialarına inanmadım. Ayrıca, desteklediğim siyasi iktidarın, dirayet ve akliselimle hareket edeceğini, liyakata dayalı bir sistem uygulayacağını düşünüyordum. Ama FETÖ'nün devlete geniş çapta yerleşmesi, benim bu **yanlış teşhisimden** kaynaklanmıyor. Sonuçta ben bir gazeteciyim; atamalarda rol oynayıp, örgütün amacına hizmet etmem mümkün değil. Ben örgüte ne parasal destek verdim, ne arazi tahsis ettim, ne terfileri hızlandırmak için albaylıkta bekleme süresini 4 yıldan 3 yıla indiren bir kanun çıkartılmasını önerdim. Ne şu veya bu atansın diye tavsiyede bulundum. Ben sadece mesleğimi yaptım. Muhalif yazılar yazdım. Hiçbiri şiddet ya da hakaret veya tehdit içermiyordu. Hiçbiri Basın Kanunu'na göre bile suç teşkil etmiyordu.

Gazeteciler gerçeğin peşine düşen **“bekçi köpekleri”** gibidir. Yazdıkları, söyledikleri siyasi iktidarları rahatsız edebilir; hatta istifa etmelerine de yol açabilir.

1972'deki, Watergate skandalını hatırlatayım. ABD'de Demokrat Parti'nin kalesi olarak bilinen Watergate binasında gerçekleşen bir hırsızlık olayıyla başlamıştı her şey. Washington Post'tan iki gazeteci, Carl Bernstein ve Bob Woodward olayın peşine düştü. Bu iki gazeteci, meselenin hırsızlık olmadığını, binaya girenlerin, Cumhuriyetçi Parti'nin yönlendirmesiyle Demokrat Parti'nin gizli belgelerinin fotoğrafını çektiklerini ve telefonlarına dinleme cihazı taktıklarını ortaya çıkardı. Başkan Nixon istifa etmek zorunda kaldı. Kimse de bu iki gazeteciyi, **“Siz Başkanı devirdiniz, darbe yaptınız”** diye suçlamadı. Aksine, çok başarılı gazeteciler olarak hâlâ isimleri anılıyor.

1971'de, Vietnam savaşıyla ilgili **“Pentagon belgeleri”** denilen gizli belgeleri yayımlayan New York Times ve Washington Post gazeteleri de casuslukla ya da hükümetin yıpratılmasına zemin hazırlamakla, kaos istemekle suçlanmadı. Bu belgeler, ABD hükümetinin, büyük askeri kayıpları öngörmekle birlikte savaşa devam ettiğini ortaya koyuyordu. Ülke menfaati açısından gizli kalması gereken belgeler söz konuydu. Yerel mahkeme yayını durdurdu ama, ABD Yüksek Mahkemesi, halkın gerçekleri öğrenme hakkı ve basın özgürlüğü gerekçesiyle yayını yasağı kararını iptal etti.

2013'te Edward Snowden, ABD Ulusal Güvenlik Dairesi NSA'in yurt içi ve yurt dışında çok geniş bir dinleme ağı kurduğunu, bunları bilgisayarda depolayarak büyük bir arşiv oluşturduğunu ortaya çıkardı. Bu belgeleri The Guardian ve Washinton Post'a verdi. Onlar da yayınladı. 2014'te Guardian ve Washington Post, bu belgeleri yayınladıkları için, basın dünyasının en prestijli ödülü olan Pulitzer ödülüne layık görüldü. Ödülü alan Guardian'ın Genel Yayın Yönetmeni Alan Rusbridger, ödül töreninde dünyaya şu mesajı verdi: **“Terörizme ilişkin yasaların bize uygulanmak istendiği ve her türlü imkân kullanarak baskı yapıldığı o günkü ortamdan bugünlere geldik. Bugün dünya, yayınlarımızın kamu yararına yönelik olduğunu kabul ediyor.”**

Gazeteci Michael Wolf'un, Trump hakkında yazdığı **“Fire and Fury”** kitabı, ABD Başkanı'nı yerle bir ediyor. Ama kimse gazetecinin niyetinin Trump'ı devirmek, ülkede istikrarsızlık yaratmak olduğunu söylemiyor.

Bütün siyasi iktidarların terörle mücadele etme hakkı vardır. Fakat, gazetecilerin vazifesi, tıpkı bir **“bekçi köpeği”** gibi, halkın haber alma hakkına, özgürlüklere ve hukuk devletine sahip çıkmaktır. Bu vazifelerini yerine getirirken, bugün ülkemizde örneklerini gördüğümüz gibi terör yasaları kapsamında, haksızlıklarla karşı karşıya kaldıkları da olmuştur. Türkiye, 15 Temmuz'da son derece ciddi bir tehlike atlattı. Ama, 15 Temmuz gerekçesinin arkasına saklanarak, gazetecileri topyekûn terörist ya da darbeci ilan etmenin hiçbir inandırıcılığı mevcut değildir.

Yargıtay 16. Ceza Dairesi, bu konuda, yol gösterici çok sayıda karar yayınladı. Heyetinizin, Yargıtay'ın içtihatı çerçevesinde bir değerlendirme yapmasını diliyorum.

FETÖ'nün amacı nedir? Benim eylemim (tweet ve yazılarım) bu amacı gerçekleştirmeye elverişli midir? Bu yapının terör örgütü olduğu, 15 Temmuz öncesinde, genel kabul gören bir olgu muydu? Amacının devlet bürokrasisini ele geçirmek olduğu konusunda şüpheler bulunsa bile, onların kadrolara yerleştirilmesinin sorumlusu bir gazeteci olabilir mi? FETÖ'nün Türk Silahlı Kuvvetler içinde darbe yapabilecek bir güce ulaştığının farkına varılmış mıydı? Farkına varılsaydı, bunun önlemi alınmaz mıydı? 15 Temmuz sonrası, TSK'dan generallerin % 50'si, 150 general, 4600 subay, 2 bin 167 astsubay, 1200 uzman erbaş FETÖcü diye ihraç edildi. Bunları o kadrolara ben mi yerleştirdim? Farkına varılsaydı Genelkurmay Başkanı'nın en yakınındaki 16 asker, FETÖ'cü çıkar mıydı? Farkına varılsaydı Cumhurbaşkanı, darbeyi eniştesinden mi duyardı? Ben, en üst düzeydeki yetkililerin bilmediği bir darbeden, önceden

nasıl haberdar olabilirim? Darbeye zemin hazırlayan araç fiilin kendisinin de **suç** teşkil etmesi gerekmez mi? Darbeyi hazırlayan eylemlerimin maddi cebir ve şiddet unsurları ihtiva etmesi icap etmez mi? Basın özgürlüğü kapsamında kullanılan hakların, anayasayı ihlal kapsamında değerlendirilmemesi gerektiğini belirten 309, 311 ve 312'nci maddelerin gerekçesi ve kanun koyucunun muradını gözardı ederek, gazetecileri, terörist ve darbeci diye suçlamak Yargıtay içtihatına uyuyor mu? Hangi teröre, hangi şiddet eylemine, nasıl katkı sağladım?

Ne darbeciyim ne de terörist. Sadece gazeteciyim. Sözde gazeteci değil, 40 yılı aşkın şerefli bir meslek hayatı olan gerçek bir gazeteciyim. Meslek yaşantımda ne bir terör lekesi var ne de darbe.

Hem Anayasa Mahkemesi'ne hem AİHM'ne müracaat ettim. Her iki mahkeme de benim müracaatımı ele aldı. Her ikisi de Adalet Bakanlığı'na hakkımdaki suçlamaları sordu. Bu suçlamalara karşı benim cevabımı istedi. Gönderdim. Çok yakında her iki mahkemeden de haksız tutukluğuma ilişkin, **güvenlik hakkımın ve ifade özgürlüğümün ihlâl edildiğine** dair bir karar geleceğini düşünüyorum. Zira bu davadaki bütün deliller salt yazılar ve konuşmalardan ibarettir. Hiçbir somut **olguya dayanmamaktadır**. Varsayımlardan hareketle niyet okunmaktadır.

*Ben darbeyi bilmiyordum. İddianamede darbeyi önceden bildiğim ileri sürülüyor ama bunu gösteren hiçbir kanıt mevcut değil.

*Ben zaten **darbeye karşı olduğumu** söylüyorum. Daha önceki yazılarımla ve o gece attığım darbe aleyhtarları tweetlerimle bunu kanıtlıyorum. İddianamede benim darbeye zemin hazırladığıma dair sözde kanıtlar, sıradan muhalif görüşlerden ibaret. Sıradan bir muhalefete, "**Senin niyetin ülkede istikrarsızlık ve kaos yaratmaktır**" şeklinde özetleyebileceğim bir anlam yükleniyor. Üstelik bu iddialar yazı örnekleriyle desteklenmiyor.

*Hayır ben vatanımı severim; kaos ve istikrarsızlık yaratmak istemedim desem de Sayın Savcı'yı ikna edemiyorum. Burada ifadelerimden de öte **niyetim** sorgulanıyor. Buna mukabil, böyle bir niyetin varlığını ispat edecek hiçbir delil yok. En azından muhalif yazılar yazarken, FETÖ'den talimat aldığımı kanıtlanması gerekirdi. Oysa benim FETÖ ile ya da cemaatle hiçbir bağım olmadığı kabul ediliyor. Talimat almadığımı gösteren kanıtı ben sundum. Bylock

konuşmalarında “**Nazlı Ilıcak’a teklif edelim. Kabul ederse, Ahmet Hakan’la konuşsun**” diyorlar. Bir talimattan değil, bir **tekliften** söz ediliyor ve **kabul ederse** deniliyor. Bu cümleler benim talimat almadığının açık bir göstergesi. Adımın geçmesinin sebebi ise, benim **demokrat** yapım ve **mağdur gördüklerime sahip çıkma** temayülüm. Zaten böyle bir teklif de gelmedi. Ahmet Hakan’la öyle bir konuşma da yapmadım.

*FETÖ’nün amacı doğrultusunda suç işlediğim iddiası mevcut. Delil diye ortaya konulan, Basın Kanunu’na göre bile suç teşkil etmeyen 11 tweet ya da hiçbir somut makalemle **desteklenmeyen “Türkiye IŞİD’a destek verdi dedin”, “Tayyip Erdoğan’a diktatör dedin”, “kitapta dezenformasyon yaptın”, “Zekeriya Öz ile kartopu fotoğrafı çektirerek örgüt üyesini akladın”** gibi temelsiz iddialar. Terör örgütü oldukları o tarihte bilinmeyen 5 kişiyle HTS kaydımın çıkması; devletin kanunları çerçevesinde yayınlanan ve cemaate ait olmayan Bugün’de 15 ay çalışıp maaş almam. Terör örgütünün organı olduğunu bilmediğim, RTÜK denetiminde yayın yapan Can Erzincan TV’deki haftada bir, bir tartışma programı düzenlemem; bir de Ofis Bloknot’ta tuttuğum, yazı yazarken faydalandığım, darbeyle ya da FETÖ’ye en ufak ilişki kurulamayacak sıradan notlar. Terör örgütü veya darbe gibi çok ağır suçlamaların böylesine afaki, böylesine temelsiz kanıtları olur mu?

Madem Bugün’de çalışmak suç, ben Bugün TV’de Prof. Ersin Kalaycıoğlu ve Hayko Bağdat’la 1 sene boyunca program yaptım. TCK’da böyle bir suç tanımı olsaydı, onların da tutuklanması gerekmez miydi?

Ben MİT TIR’ları konusunda Türkiye, IŞİD’ı destekledi demedim. RTE’ye diktatör demedim. Nitekim Erdoğan’ın açtığı tek bir hakaret davası yok. Dezenformasyon yapmadım; fotoğrafı yayınlamamın sebebi, ilginç bir görüntüyle röportajı süslemektir, diyorum ama, kanıtsız iddialar ve yargısız infaz faraziyeler üzerinden devam ediyor.

*Delil diye iddianamede yer alan görüşlerimle, tweetlerimle, FETÖ’nün amacı arasında hiçbir **illiyet bağı** mevcut değil; bir **sebepten sonuç ilişkisi yok** diyorum. Zaten FETÖ’nün amacı olan **cemaat diktatörlüğü** benim düşünce dünyama uymaz diye itiraz ediyorum.

Sayın Savcı, ne darbeyi öven tek bir yazımı, ne de laik cumhuriyet ve demokrasi aleyhtarı tek bir cümlemi delil olarak sunmadan, benimle FETÖ’nün amacı arasında hâlâ paralellik kurabiliyor. Ben mi FETÖ elemanlarını devlet kadrolarına yerleştirdim? Onlarla gizli toplantılara mı katıldım? Onlarla FETÖ’nün özel programı Bylock üzerinden mi haberleştim?

Tek bir somut olgu yok.

*Ben FETÖ'nün amacına hizmet etme düşüncesinde olsaydım, Balyoz ve Ergenekon mağdurlarına, Hanefi Avcı'ya, Erzincan kumpasının hedefindeki İlhan Cihaner'e sahip çıkar mıydım? Oda TV operasyonu sonrası Zekeriya Öz'e soruşturma açılınsın ister miydim? Cemaatin hedefindeki Hakan Fidan'ı korur muydum? Biraz geri gidelim... 28 Şubat sürecinde Hürriyet'e "**Madem beceremediler gitsinler**" beyanatını veren Gülen'e karşı, Refahyol'u savunur muydum? Gene "**başörtüsü furuattır**" diye konuşan Gülen'e rağmen, "**Hayır başörtülü Milletvekili Meclis'te yerini almalı**" mücadelesi verir miydim? Sayın Savcı; niyet okuyarak, "olsa olsa bu böyledir." Hesabıyla iddialarda bulunuyor. Ama benim sunduğum deliller o iddiaları anlamsız hale getiriyor, baştan aşağı çürütüyor.

Ben hep kendi doğrularımın peşinden gittim. Her zaman darbe karşıtı oldum. Her zaman ülkenin huzurunu, istikrarını, refahını istedim.

AYM ve AİHM'den Mehmet Altan ve Şahin Alpay gibi benim için de hak ihlâli kararı geleceğini tahmin ediyorum. Daha sonraki aşamalarda, gerçek anlaşılacak ve ben bütün bu haksız ithamlardan aklanacağım. Beraat edeceğim. Bana sürülmek istenen bu lekeden mutlaka kurtulacağım.

Öyleyse, gelin adaleti bugün burada tesis edelim. 18 aydır süren mağduriyetimi sona erdirmenizi diliyorum.

Beraatimi talep ediyorum.